Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 709
Vineri 10 februarie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

INAINTE, SPRE NOI SUCCESE

Ziarele au publicat Comunicatul Direcției Centrale de Statistică asupra îndeplinirii Planului de Stat al R. P. Romîne pe anul 1960. Din datele cuprinse în comunicat, reiese că în anul care s-a scurs, poporul nostru condus de partid a obținut o însemnată victorie în lupta pentru dezvoltarea economiei naționale, pentru o viață tot mai fericită.

Planul producției globale al întregii industrii a fost îndeplinit în proporție de 103,6 la sută, iar planul producției-marfă în proporție de 103 la sută. S-au obținut succese însemnate în domeniul industriei grele, în domeniul industriei petrolului și chimiei, în domeniul economiei forestiere, în domeniul bunurilor de consum etc.

În anul 1960, volumul producției globale a întregii industrii a crescut față de anul 1959 cu 16,9 la sută, realizîndu-se o creștere superioară ritmului mediu anual prevăzut în planul de șase ani, subliniază comunicatul. În industria siderurgică, de exemplu, producția a crescut cu 32 la sută și în industria construcțiilor de mașini și a prelucrării metalelor cu 22 la sută. Sporul producției din aceste ramuri reprezintă peste 40 la sută din întregul spor al producției industriale.

Creșteri însemnate s-au obținut și în celelalte ramuri de producție industrială, printre care producția industriei lemnului cu 21 la sută, industria textilă 17 la sută, industria confecțiilor 42 la sută etc.

Comunicatul arată, de asemenea, că în anul 1960, au fost obținute însemnate succese în ridicarea nivelului tehnic al producției. În industria siderurgică, bunăoară, gradul de folosire intensivă a furnalelor a crescut față de anul 1959 cu 15 la sută, iar cel de folosire a cuptoarelor Martin cu 16 la sută. Peste 50 la sută din sporul producției de oțel și circa 70 la sută din sporul producției de fontă au fost obținute pe seama unei mai bune utilizări a capacităților de producție.

Comunicatul subliniază însemnate realizări obținute în agricultură. În cursul anului 1960, au fost obținute realizări în dezvoltarea și consolidarea sectorului socialist al agriculturii. La sfîrșitul anului 1960, sectorul socialist cuprindea 81,6 la sută din suprafața agricolă și 83,7 la sută din suprafața arabilă a țării.

În anul 1960, agricultura a fost înzestrată cu 11.500 tractoare, 13.000 pluguri pentru tractor, 14.500 semănători mecanice, 5.480 combine, precum și cu alte mașini și utilaje agricole. Stațiunile de mașini și tractoare au primit 9.400 tractoare și au sporit randamentul pe tractor cu 18 la sută. Volumul lucrărilor executate de S.M.T. în 1960 a fost cu 46 la sută mai mare decît în 1959 și de peste două ori decît în 1958. Prețul de cost pe hectar arătură normală realizat de S.M.T. a fost redus cu 14 la sută față de prevederile planului și cu 26 la sută față de 1959.

Producția totală de cereale boabe a fost de 9,8 milioane tone, de sfeclă de zahăr de 3,4 milioane tone, de floarea-soarelui de 522 mii tone. Suprafața însămînțată cu porumb pentru siloz a crescut de 2,2 ori față de 1959, obținîndu-se o producție de 4,1 milioane tone, față de 1,6 milioane tone în 1959.

Așa cum arată Comunicatul, cea mai mare parte a producției agricole vegetale a anului 1960 s-a obținut în sectorul socialist — 88 la sută la grîu, 80 la sută la porumb, 91 la sută la floarea-soarelui, 98 la sută la sfeclă de zahăr.

Producțiile medii ale gospodăriilor agricole colective au fost cu aproape 60 la sută mai mari la grîu și porumb față de cele din gospodăriile individuale și cu 32 la sută și respectiv 36 la sută față de cele din întovărășirile agricole. Producția medie la grîu la ha obținută de gospodăriile agricole de stat a fost cu 30 la sută mai mare decît în gospodăriile agricole colective.

Față de anii trecuți, a crescut mult contribuția sectorului socialist la formarea fondului centralizat de stat, atingînd 92 la sută la grîu-secară, 91 la sută la porumb, 92 la sută la floarea-soarelui, 98 la sută la sfecla de zahăr.

Producția de carne a fost cu circa 60.000 tone (greutate vie) mai mare decît în 1959. S-a realizat un spor de producție de lapte de circa 3,4 milioane hectolitri, reprezentînd o creștere de 14 la sută față de anul 1959.

Comunicatul subliniază că o mare contribuție în această privință au dat gospodăriile agricole de stat, unde producția medie de lapte pe

(Continuare în pag. 2-a)

Toată atenția asigurării semințelor de calitate

Gospodăriile colective de pe cuprinsul raionului Alexandria au de însămînțat în primăvară aproximativ 30.000 de ha. De aceea, ele au datoria să asigure din vreme necesarul de semințe, așa cum au făcut gospodăriile colective „Gh. Doja" din comuna Buzescu, „Viață Nouă" din comuna Mavrodin, „Unirea" din comuna Brînceni și altele. Totodată aceste unități, precum și multe altele, cum sînt gospodăriile colective „23 August" din Pîrlita, „7 Noiembrie" din Furculești, „30 Decembrie" Alexandria și „Steagul Roșu" din Nanov, au început lucrările de condiționare și tratare a semințelor. Pe de altă parte, majoritatea gospodăriilor colective din raionul Alexandria au trimis probe la laboratoarele de controlul semințelor. În această privință pot fi date ca exemplu gospodăriile colective „7 Noiembrie" din Furculești, „30 Decembrie" din Storobăneasa, „Gheorghe Doja" din Buzescu și altele.

Din păcate însă lucrurile nu stau la fel de bine peste tot. Sînt și gospodării colective care nu au asigurat încă semințele necesare însămînțărilor de primăvară, ca de pildă, gospodăriile colective „Secera și Ciocanul" din comuna Plosca, „9 Mai" din Frăsinet și „23 August" din Orbeasca.

Alte gospodării colective nu au început condiționarea și tratarea semințelor, ca de pildă, gospodăria colectivă „Progresul" din Lăceni, „Scînteia" din comuna Pielea și „Victoria Păcii" din comuna Cocoșu, și nici nu au trimis pînă acum probe de semințe la laboratorul de control al semințelor.

Pe de altă parte, mai sînt unele gospodării colective care nu și-au asigurat nici semințele necesare însămînțării suprafețelor cu plante furajere, deși secția agricolă raională dispune de un excedent de 12,4 tone borceag, 25,3 tone iarbă de Sudan, 31,3 tone de dughie, 3,7 tone de mei.

Timpul este înaintat. Muncile agricole de primăvară vor începe în curînd. Pentru ca unitățile agricole cooperatiste din raionul Alexandria să fie bine pregătite pentru a începe muncile în timpul optim, este necesar ca organele de stat și agricole să ia măsuri care să asigure fondul de semințe necesar însămînțărilor pe suprafețele planificate. Gospodăriile colective din raion, trebuie îndrumate să urgenteze schimbul de semințe la bazele de recepție, condiționarea și tratarea acestora, și să urgenteze trimiterea probelor de semințe la laboratoarele de controlul semințelor pentru a verifica puterea lor de germinație.

O atenție deosebită în toate aceste lucrări trebuie acordată tinerelor gospodării colective, unități care nu au încă experiența necesară.

DANA CIGUSIEVICI

În laboratorul regional

În laboratorul regional pentru controlul semințelor din Timișoara se desfășoară o vie activitate. Semințele trimise de către unitățile agricole socialiste din regiune sînt puse la analize pentru a li se stabili calitatea.

ȚARA se pregătește de ALEGERI

La Casa alegătorului din comuna Ileanda — raionul Dej, vin în fiecare zi numeroși alegători. Ei vorbesc cu drag despre marile realizări obținute de poporul nostru sub conducerea Partidului.

COLECTIVISTA DIN MERCUREA

Cînd cineva din comuna Mercurea, raionul Sebeș, îți vorbește de realizările de aci, amintește și de colectivista Maria Armeanu. „Nu-i acțiune de folos obștesc ce se duce la noi în Mercurea la care Maria Armeanu să nu se afle în frunte și cu sfatul și cu munca, spun oamenii. Da' parcă nu tot ea se interesează de felul cum copiii noștri sînt îngrijiți și aprovizionați cu alimente la grădiniță ?...".

Multe, foarte multe cuvinte de laudă auzi la adresa Mariei Armeanu și în privința aprovizionării cooperativei cu mărfuri cerute de colectiviști. Unii cititori vor întreba: „Da' cînd le face Maria Armeanu pe toate acestea, că doar e colectivistă ?". Da, Maria Armeanu e colectivistă, și încă fruntașă. Ea însă, după munca pe care o prestează în cadrul brigăzii, își găsește timp și pentru acțiunile de folos obștesc, ce se duc în comună. Timp și-a găsit Maria Armeanu și pentru a arăta țăranilor muncitori din Mercurea, foloasele în gospodăria colectivă, îndemnîndu-i să vină în rîndurile colectiviștilor. Așa, a stat de vorbă cu Alexandru Crîșmaru, Gheorghe Fleșeru, Daniel Heljiu, Dumitru Oprea, Niculae Fleșeru, Lucreția Solomon și cu mulți alții. Oamenii i-au ascultat sfatul. Acum și ei se numără printre colectiviștii de frunte din Mercurea, comună colectivizată în întregime. Gospodăria colectivă are 92 de vaci cu lapte, 52 capete tineret bovin, 495 oi cu lînă semifină, 32 de scroafe etc., care aduc importante venituri colectiviștilor.

Printre fruntașii gospodăriei se numără, firește, și Maria Armeanu. Pentru meritele ei, cetățenii au propus-o candidat în alegerile de deputați în sfatul popular regional.

GH. B.

La Casa alegătorului

Moș Ioniță povestește

Bolintinenii și-au iubit locul natal. Aceasta ne-o spune și inscripția săpată pe o placă comemorativă din sat: „...iar în anul 1899 dumnealui Constantin, fiul lui Ștefan sin Polcovnicul Dinu Bolintineanul, a ridicat o clădire cu patru săli de studii și două locuințe de învățători, pe chiar terenul locului în care s-a născut poetul Dimitrie Bolintineanul, unchiul său de văr".

Mult s-ar bucura „unchiul său de văr" și strămoșul său „dumnealui căpitanul Ioniță Bolintineanu oltean din Amaradia și nepot al căpitanului Ioniță Stirbescu" — dac-ar vedea că-n locul modestei școli de acum 61 de ani, în anii puterii populare s-a construit în Bolintinul din Vale, o frumoasă școală medie mixtă, care cuprinde aproape 1.000 de elevi.

Elevii aceștia ? Toți sînt fii de oameni care în trecut n-au avut parte să se bucure cum se bucură acum odraslele lor.

— Boierii n-aveau nici un interes ca noi țăranii să ne luminăm ! îmi spune moș Ioniță Tudor Negoiță. Lor le trebuiau oameni neștiutori, ca să-i poată pune mai bine în jug. Astăzi oamenii noștri s-au ridicat din întuneric și te minunezi de cîte sînt în stare să făurească. Da' fiindcă nu mai sînt tînăr și la 73 de ani ai mei s-ar putea să zici că le mai încurc și eu pe ici, pe colea — hai cu mine la Casa alegătorului, să vorbim pe îndelete despre tot ce am înfăptuit noi, aici în Bolintinu.

Casa alegătorului e plină de săteni, femei și tineri care la 5 martie vor vota pentru prima oară. Aici, parcă ar fi la bibliotecă : citesc, discută, ascultă radio, conferințe.

Bătrînul Ioniță Tudor Negoiță are poftă de vorbă :

— Uite, zice el, îmi aduc bine aminte cum veneau oții, și ne promiteau cîte-n lună și-n stele, iar după alegeri nu se schimba nimic. Moșierul Eftimiu ne storcea mai departe toată vlaga, că avea și bancă la București, iar perceptorul ne lua gloaba din grajd pentru că eram — după vorba lui — „în restanță cu globalul". Putea să se schimbe ceva ? Putea ca corb la corb să-și scoată ochii ? Moșierul nu făcea parte din tagma celor mai mari oți ? Și perceptorul și jandarmul nu erau cozile lor de topor ? D-aia noi rămîneam tot prăpădiți.

Bătrînul avea în glas un accent de revoltă. Pricepeam însă că e mai bucuros să vorbească despre stările de acum. Și s-a dus întîi cu gîndul la pămînt, și vorba i-a devenit limpede și legănată :

— Cît nu poți să cuprinzi cu privirea este astăzi pămîntul nostru, strîns în gospodăria colectivă. Asta înseamnă că sîntem pe drumul cel mare al belșugului. Oamenii noștri și-au construit 271 case noi și asta înseamnă că le merge bine. Apoi, taică, s-a întins electrică pe vreo 12-13 km ; aproape toți din sat și-au tras fir și și-au pus becuri. Se face un pod de beton peste Sabar. Avem cinematograf cu multe locuri.

— Îți plac filmele, nea Ioniță ? îl întreb.

— N-am pierdut nici unul, taică !

— Adică, zic eu, te duci la cinema mai abitir ca unul tînăr !

— Păi da' eu ce sînt ? Că de 16 ani încoace... tot întineresc ! Și la căminul cultural mă duc mereu. Da-i drept că și căminul este condus cu vrednicie de comunistul Florin Ion. Avem echipă de teatru, dans și cor ; avem radio și televizor la cămin.

— Frumos, nea Ioniță.

Bătrînul mă privește drept în ochi și zîmbește.

— Aoleu !... face el grăbit, consultîndu-și ceasul cu două capace de argint și cheiță pe lănțișor. Nu te supăra că plec, da' nu vreau să-l pierd!

— Ce să pierzi, nea Ioniță ?

— Filmul ! Astă seară joacă „Miciman Panin"!

VALERIU FILIMON

Rodnică activitate culturală la Adea

În întîmpinarea alegerilor, la căminul cultural din comuna Adea, regiunea Crișana, se desfășoară o bogată activitate culturală. Formațiile de cor, dans, teatru, au prezentat în ultima vreme trei programe artistice la care au luat parte peste 1.200 persoane. Bibliotecara, utemista Eva Suciu desfășoară o activitate intensă în mijlocul sătenilor. Cei peste 215 cititori noi recrutați în acest an de bibliotecară au citit peste 545 de volume. De asemenea, cinematograful sătesc prezintă filme și jurnale documentare în cadrul „Festivalului filmului pentru sate".

Repertoriul formațiilor artistice s-a îmbogățit în cinstea alegerilor cu 5 melodii noi, trei scenete, patru dansuri romînești și maghiare.

Cei mai activi artiști amatori sînt utemiștii Anton Heveși, Elisabeta Goali, Alexandru Balog, Iosif Gall și alții care sînt neîntrecuți atît în activitățile artistice ale căminului cultural cît și în gospodăria colectivă „Gheorghe Doja" din care fac parte.

PETRE TOMUȚA
corespondent

Programe artistice

Interesante programe artistice sînt prezentate în aceste zile în numeroase comune ale regiunii Banat. În comuna Chiședa, de exemplu, brigada artistică de agitație a Întreprinderii „Tehnolemn" din Timișoara a prezentat spectacolul intitulat „Așa a fost ieri — azi e cînt și bucurie", iar brigada artistică de agitație a Uzinelor mecanice din Timișoara a dat la căminul cultural din comuna Freidorf un spectacol viu aplaudat.

Legătură cît mai strînsă între știință și producție

Loturile demonstrative și-au spus cuvîntul

În anul trecut, numeroși cercetători ai stațiunii noastre au plecat în diferite unități agricole de stat și cooperatiste spre a duce cu ei acolo cuvîntul științei înaintate.

Cu acest prilej au fost organizate în aceste unități — printre care se numără gospodăriile colective din Poiana Mare — Calafat, Măceșul de Sus — Segarcea, Șimnicul de Sus — Craiova, în gospodăriile de stat Horezu Poenari — Segarcea, Brostăvăț — Corabia și altele — loturi demonstrative la cultura porumbului.

Cu ajutorul lor a putut fi scoasă la iveală superioritatea folosirii în producție a seminței de porumb dublu hibrid, a pregătirii corespunzătoare a terenului, a aplicării sistemelor raționale de îngrășare a culturilor și a altor metode înaintate de lucrare a pămîntului.

Pe aceste loturi demonstrative au fost obținute producții sporite. La G.A.S. Horezu Poenari, bunăoară, pe 10 ha lot cultivat cu porumb dublu hibrid în condiții de irigare, s-au obținut 11.132 kg știuleți la ha, adică 7.295 kg boabe la ha cu 15,5 la sută umiditate. Tot în cadrul acestei gospodării am organizat loturi demonstrative cu porumb semănat în terenuri arate la date diferite. Porumbul semănat în arătură de toamnă a produs cu peste 1.400 kg boabe la ha mai mult decît cel cultivat în arătură de primăvară. Ambele loturi au fost cultivate în condiții de irigare.

Deosebit de eficace pentru răspîndirea metodelor înaintate de lucrare a pămîntului s-a dovedit organizarea de asemenea loturi în gospodăriile colective. Iată un exemplu. Membrii gospodăriei colective din Șimnicul de Sus nu erau convinși de rezultatele muncii executate cu tractoarele și mașinile S.M.T.-ului. Ei își închipuiau că plata muncilor făcute de S.M.T. nu ar fi recompensată de sporul de recoltă adus de folosirea mijloacelor mecanizate. Se observa la unii colectiviști fuga după procente cît mai mari îndeosebi la întreținerea și recoltarea culturii porumbului.

Pentru a-i convinge pe colectiviștii din Șimnicul de Sus de importanța lucrării cu mijloace mecanizate a terenului, stațiunea noastră experimentală a organizat un lot de 10 ha care au fost cultivate cu porumb. Pe lot s-au dat numai 2 prașile manuale pe rînd de către colectiviști restul lucrărilor efectuîndu-se mecanic cu mijloacele stațiunii. Celelalte tarlale ale gospodăriei, destinate culturii porumbului au fost și ele lucrate mecanic, cu tractoarele S.M.T., potrivit indicațiilor date de tehnicianul stațiunii noastre experimentale. Producția de porumb a fost net superioară anilor în care se lucra cu animalele și cu mijloace manuale, ajungînd la peste 4.500 kg știuleți la ha. În același timp, brațele de muncă eliberate au fost întrebuințate în sectorul zootehnic și la grădina de zarzavat, sectoare care au adus un cîștig însemnat gospodăriei. Ca urmare veniturile colectiviștilor au fost dublate. După achitarea muncilor S.M.T. colectiviștilor li s-au împărțit potrivit zilelor-muncă făcute, importante cantități de produse precum și însemnate sume de bani. Acest lucru a făcut ca la începutul anului acesta mulți țărani muncitori cu gospodărie individuală din comună să facă cereri de înscriere pentru a fi primiți în marea familie a colectiviștilor.

Iată cum muncim noi, cercetătorii de la Stațiunea experimentală Șimnic pentru introducerea noului în producție, pentru întărirea continuă a sectorului socialist din agricultură.

Ing. DIACONU OPREA
Stațiunea experimentală pentru cultura porumbului Șimnic-Oltenia.

SE CULEG ROȘIILE

În sera gospodăriei agricole colective din comuna Freidorf — regiunea Banat, roșiile au crescut frumoase, încît — așa cum se vede în fotografie — culesul lor a și început.

Muncă rodnică la S. M. T. Făcăeni

Mecanizatorii de la S.M.T. Făcăeni, raionul Fetești, regiunea București, îndrumați de organizația de partid, au reușit să realizeze planul de reparații la tractoarele și mașinile agricole în procent de 90 la sută. Pînă în prezent ei au reparat 75 tractoare, 80 pluguri de tractor, 30 semănători pentru porumb, 25 semănători cereale, 40 cultivatoare, 16 vagoane dormitor și 14 cisterne. În afară de acestea, prin folosirea pieselor recondiționate și prin economisirea de piese de schimb și materiale s-a făcut o economie de 100.000 lei. Pentru ridicarea nivelului profesional, politic și cultural, concomitent cu executarea reparațiilor la tractoare și mașini agricole, se face și școlarizarea mecanizatorilor.

La lucrările de reparații s-au evidențiat mecanizatorii Eugen Alexandru, Stoenescu Ion, Olteanu D. Gheorghe, Bădescu Gheorghe, Cățeloiu Nicolae, Secui Nicolae, Ghiopă Mircea și alții.

FRÎNCU CONSTANTIN
corespondent

La I. C. M. A.

Ieri a început la Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii o consfătuire privind comportarea în exploatare a tractoarelor și mașinilor agricole. La consfătuire, care este organizată de Ministerul Industriei Grele și Ministerul Agriculturii, participă lucrători din uzinele constructoare de utilaj agricol și din unitățile agricole de stat (S.M.T., gospodării agricole de stat, centre mecanice etc.).

Referatele prezentate în cadrul consfătuirii analizează cauzele și măsurile ce trebuie luate privind îmbunătățirea calității pieselor de schimb și a metodelor de exploatare a utilajului agricol.

Lucrările consfătuirii continuă pînă la 11 februarie.

Pe data de 12 februarie începe sesiunea anuală de comunicări științifice și referate a I.C.M.A.

Negru *pe* alb

T.R.C.L.-București, tărăgănează de cîteva luni lucrările la construcția castelului de apă de la G.A.S. Călugăreni, regiunea București, în timp ce muncitorii gospodăriei aduc apă pentru vite, cu sacalele, de la o depărtare de 14 km.

Oameni harnici, cu sacale,
Aduc apă pînă-n ziuă,
Fiindcă Trustul de construcții
Apa o tot „bate-n piuă".

Candidați ai F. D. P.

VIOREL UIBARU,
președintele gospodăriei agricole colective din Lenauheim, regiunea Banat, candidat pentru alegerile în Marea Adunare Națională, circumscripția electorală nr. 29 Jimbolia.

ELISABETA CARABENCIOV,
colectivistă din comuna Beșenova Veche, regiunea Banat, candidată în circumscripția regională nr. 79 Beșenova Veche.

LUCA OLARU,
președintele gospodăriei agricole colective din comuna Cliciova, regiunea Banat, candidat pentru alegerile în Marea Adunare Națională, circumscripția electorală nr. 19 Făget.

Sesiune de comunicări științifice

De curînd, a avut loc la Stațiunea centrală de cercetări pentru sericicultură și apicultură din București, cea de a IV-a sesiune anuală de comunicări științifice.

Pe lîngă tehnicienii stațiunii, au participat cu acest prilej specialiști de la industria textilă, Institutul de inframicrobiologie, Institutul de seruri și vaccinuri Pasteur, precum și cadre didactice din învățămîntul superior agricol.

În cele două zile cît au durat lucrările sesiunii, au fost prezentate numeroase comunicări și referate științifice din domeniul sericiculturii și apiculturii. Dintre lucrările cele mai importante pentru practică, s-au remarcat următoarele: „Crearea rasei sintetice de viermi de mătase alb-Băneasa", „Stabilirea valorii alimentare a frunzei de dud tratat cu diferite îngrășăminte", „Studiul valorii melifere a salcîmului din țara noastră", „Teiul ca sursă meliferă în țara noastră", „Elaborarea proiectului de stup multietajat", precum și alte comunicări științifice cu privire la tehnologia produselor apicole-sericicole, prevenirea și combaterea bolilor la albine și viermi de mătase, economia și organizarea muncii în sectorul apicol-sericicol.

Demn de subliniat este faptul că marea majoritate a lucrărilor prezentate la sesiune au adus noi contribuții științifice în vederea sporirii producției de miere, ceară și mătase naturală din țara noastră. Cuvîntul de închidere al sesiunii a fost rostit de tov. ing. I. Barac, directorul Stațiunii centrale de cercetări pentru sericicultură și apicultură.

Invățămîntul profesional în S. M. T.

In centrul atentiei comitetului sindical

Folosirea cu maximum de eficacitate a tractoarelor și mașinilor agricole depinde în mare măsură de gradul de calificare a celor ce le minuiesc. De acest lucru s-au convins, an de an și mecanizatorii din S.M.T. Săcueni, raionul Marghita. Rezultatele cele mai bune în producție au fost și sînt obținute de mecanizatorii care stăpînesc cel mai bine cunoștințele teoretice și practice de exploatare a tractoarelor și mașinilor agricole. Iosif Balog, Ștefan Szabo, Emeric Ciordaș și mulți alți tractoriști de aici, care și-au depășit anual planul de producție, au obținut aceste succese datorită înaltei lor calificări.

De asemenea înzestrarea stațiunii cu noi și tot mai perfecționate mașini agricole ca și sarcinile mecanizatorilor de a spori producția la ha, necesită o permanentă grijă pentru ridicarea calificării profesionale. De aceea, conducerea stațiunii, sub îndrumarea organizației de partid și cu sprijinul comitetului sindicatului, a organizat și în această perioadă de iarnă în S.M.T., învățămîntul profesional. La lecțiile ce se predau, s-a pus accentul în mod deosebit pe prezentarea, descrierea și cunoașterea modului de funcționare a noilor mașini cu care a fost dotată stațiunea. Nici problemele de agrotehnică și economico-financiare n-au fost neglijate. Astfel s-au predat lecții privind rolul și importanța arăturilor adînci de toamnă în sporirea producției la ha., cum trebuie semănate culturile prășitoare în vederea executării prășitului mecanic etc. La lecția „Lucrările de întreținere a culturilor" s-a insistat îndeosebi pe cunoașterea condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească un agregat pentru prășit, cum se reglează cultivatoarele în raport cu distanța dintre rînduri și adîncimea de semănat. Au fost predate și lecții privind problemele economice cum sînt: Prețul de cost și elementele lui; Căile reducerii prețului de cost în S.M.T. și altele. In program mai sînt cuprinse și lecții privind normele de tehnică a securității și protecției muncii.

Organizați în două grupe, celor 104 cursanți din care 90 tractoriști, 7 șefi de echipă și 7 pontatori — alimentatori, li s-au predat pînă acum 18 lecții din cele 30 cuprinse în plan. Pentru buna desfășurare a învățămîntului profesional conducerea stațiunii (director Ștefan Pócs) pune la dispoziția cursanților săli bine încălzite. Comitetul sindicatului — președinte Gavrilă Kaszonyi — are grijă de mobilizarea cursanților și de modul cum se ajută unii pe alții pentru însușirea mai temeinică a lecțiilor predate. De asemenea, comitetul sindicatului pune la dispoziția cursanților cărți și broșuri tehnice pe care le are în bibliotecă în număr suficient.

Invățămîntul profesional se ține o dată pe săptămînă.

Predarea lecțiilor teoretice și seminariile se face în orele de dimineață, iar după masă se țin lecții practice. Astfel, cursanții pun stăpînire tot mai temeinic pe cunoașterea și minuirea mașinilor cu care lucrează.

Condițiile bune de studiu și atenția acordată de comitetul sindicatului învățămîntului profesional, au determinat pe cursanți să se pregătească în mod temeinic și să participe cu regularitate la predarea lecțiilor teoretice și practice și la seminarii. De remarcat este și faptul că frecvența la cursuri este de 95 — 98 la sută, lipsa cîtorva cursanți datorindu-se îmbolnăvirilor.

V. CAZACU

La S. M. T. Sărulești

Lecții strîns legate de producție

Mecanizatorii de la Sărulești au privit întotdeauna cu răspundere învățămîntul profesional de iarnă, căci de pe urma lui și-au ridicat necontenit calificarea profesională. Dacă planul de producție pe anul 1960 a fost depășit cu peste 7.470 de hantri aceasta se datorează și faptului că lecțiile predate le-au lărgit cunoștințele profesionale, ajutîndu-i să mărească productivitatea muncii, să găsească căi sigure pentru obținerea de cît mai multe economii.

Anul acesta cercul cu mecanizatorii și-a început activitatea la 5 ianuarie. El cuprinde 132 de tractoriști, șefi de brigadă, pontatori. Pînă acum cursurile s-au ținut de trei ori pe săptămînă, după orele de program. Lecțiile au avut ca tematică tocmai principalele probleme legate de campania reparațiilor: „Cunoașterea motorului la tractor", „Exploatarea tractoarelor", „Reparațiile la mașini agricole" etc.

Intrucît stațiunea a încheiat înainte de termen reparațiile planificate pentru buna desfășurare a campaniei de primăvară, în perioada care a mai rămas cursurile cercului cu mecanizatorii se vor ține zilnic. Deoarece în această perioadă în atelier se repară mașinile agricole necesare campaniei de vară, lecțiile ce se vor preda au ca temă cunoașterea combinei de cereale și a altor combine, batozele de treier etc.

Insușindu-și temeinic conținutul lecțiilor predate, mecanizatorii din Sărulești au ridicat productivitatea muncii. Mecanicul Lucaci Matei împreună cu inginerul Săblescu Constantin și Stănciulescu Nicolae au construit un dispozitiv care anexat la tractor ajută la distribuirea îngrășămintelor chimice.

Trebuie să mai amintim că la S.M.T. Sărulești, funcționează totodată și un curs de calificare de 9 luni la care participă 30 de tineri colectiviști, recrutați din unitățile deservite de stațiune.

Ei au un program de 30 lecții teoretice și instruire practică zilnică. Lectorii acestui curs inginerii Săbiescu Constantin, Krainic Bela, Filipescu Constantin, desfășoară o bogată și frumoasă activitate.

ȘTEFAN CONSTANTIN
corespondent

Ca la Severinești... la nimeni

In satele comunei Severinești, din raionul Tr. Severin învățămîntul agrozootehnic de masă se desfășoară foarte curios. In satul Poiana, bunăoară, la cercul agrotehnic înființat pe lîngă cooperativa agricală de producție „7 Noiembrie" nu s-a ținut nici o lecție deoarece lectorul, inginerul Horcea Ion ,de la secția agricolă a raionului, a și uitat probabil de această sarcină.

Nu se pot spune lucruri mai îmbucurătoare nici despre cercul agrotehnic pentru întovărășiții din satul Ercea-Poiana deoarece învățătoarea Constanța Istodorescu, lectora acestui cerc, a lăsat cercul și predarea lecțiilor la voia întîmplării.

In satul Severinești deși sînt trei întovărășiri agricole a fost înființat doar un singur cerc la care sînt înscriși 40 de cursanți. Lectorul acestui cerc tov. Oană Petre se străduiește să ducă această activitate la bun sfîrșit. Pînă la 26 ianuarie ei predase 10 lecții. Din păcate, frecvența la cerc nu este cea mai bună, iar sfatul popular comunal nu dă nici cel mai mic sprijin pentru mobilizarea cursanților.

GH. BORONTEA
corespondent

Răspundem cititorilor

MIHALACHE BERCARU din comuna Cioara Doicești, regiunea Galați, arată că din luna septembrie 1960 a făcut cerere pentru a primi alocație de stat pentru copii. Intreabă dacă poate primi această alocație din luna septembrie 1960, de cînd a făcut cerere.

RĂSPUNS: Conform Decretului nr. 285 din 6 august 1960 referitor la acordarea alocației de stat pentru copii, dreptul de alocație de stat pentru aceștia și neîncasate, pot fi acordate retroactiv pentru cel mult 12 luni de la data cînd au fost pretinse.

ILEANA MARGHILOMAN salariată la G.A.S. Jimbolia, regiunea Banat, întreabă dacă soția unui pensionar mai poate beneficia de pensie de urmaș dacă se recăsătorește.

RĂSPUNS: Soția sau soțul supraviețuitor beneficiază de pensie de urmaș numai pînă la o nouă căsătorie.

ALEXANDRU MĂGUREANU, mecanic la S.M.T. Costești, regiunea Argeș, întreabă ce sancțiuni poate să primească un membru de sindicat pentru neplata cotizației timp de 5—6 luni.

RĂSPUNS: Pentru nerespectarea prevederilor Statutului Sindicatelor și pentru neplata cotizației pe o durată mai mare de 3 luni fără motive bine întemeiate, membrilor de sindicat li se pot aplica sancțiuni menite să ducă la educarea și îndreptarea lor. Aceste sancțiuni pot fi: observație, mustrare, avertisment personal, și avertisment public.

Menționăm că sancțiunea unui membru de sindicat poate fi ridicată dacă acesta dovedește că a lichidat lipsurile pentru care a fost sancționat și muncește conștiincios pentru îndeplinirea sarcinilor ce i se încredințează.

Demonstrație practică

După seminarul la lecția teoretică, cursanții de la învățămîntul profesional din S.M.T. Carei, regiunea Maramureș, fac și demonstrații practice. In fotografie, inginerul mecanic Iosif Medve dînd explicații, unui grup de elevi, asupra funcționării transmisiei la semănătoarea de cereale.

Angajamentele sînt traduse în viață

Pionierii și școlarii de la școala de 7 ani din satul Bocșa, comuna Borla, raionul Zalău, și-au luat angajamentul ca în cinstea zilei de 5 martie, ziua cînd se vor desfășura alegerile să strîngă și să trimită spre oțelăriile patriei, cantitatea de 4.000 kg. fier.

Pînă în prezent, ei au colectat și predat I.C.M.-ului Zalău cantitatea de 3.125 kg.

S-au evidențiat în mod deosebit pionierii și școlarii din anul al 3-lea conduși de tov. David Florica care au colectat 1.125 kg. fier vechi.

Zilele trecute, ei au mai colectat încă 942 kg. care se găsesc depozitate în curtea școlii și care în curînd vor fi predate.

Acțiunea continuă pentru depășirea angajamentului cu cel puțin 1.000 kg.

V. MARINESCU
corespondent

LUNA CARTII LA SATE

In raionul Criș

In toate comunele și satele raionului Criș, „Luna cărții la sate" s-a deschis într-un cadru festiv. La buna ei reușită își dau concursul directorii de școli, secretarii organizațiilor de U.T.M., difuzorii de carte, muncitorii și colectiviștii fruntași.

Obiectivele propuse de comisia raională s-au realizat pînă în prezent în mare măsură. Astfel, în fiecare comună și sat au fost expuse panouri cuprinzînd cărțile nou apărute; au fost atrași să participe la concursul „Iubiți cartea" 1.590 tineri; s-au ținut 32 de recenzii.

Pionierii și utemiștii au difuzat pînă acum 3.265 volume în valoare de 5.419 lei. S-a căutat, de asemenea, să fie mărit numărul difuzorilor de carte, s-au înființat încă 28 de standuri permanente în unitățile agricole socialiste. La șezătorile sătești de iarnă, citindu-se fragmente din diverse lucrări s-a reușit să se difuzeze 620 volume. In cadrul cooperativelor au luat ființă încă 29 de bazare ale cărții agrotehnice; în comunele Sîntana, Socodor, Grăniceri, Simand și Sepreuș au fost organizate 5 baluri ale cărții.

Lucrările agrotehnice apărute în ultimul timp au fost primite cu mult interes de către lucrătorii de pe ogoare din raionul nostru. In părțile noastre cultura sfeclei de zahăr este destul de răspîndită. De aceea lucrarea „Sfecla de zahăr" de Vera Bontea, apărută recent s-a epuizat repede, cititorii cerînd noi volume. La fel au fost suplimentate comenzile la unele lucrări despre creșterea animalelor, pomicultură, ca și la cărți beletristice.

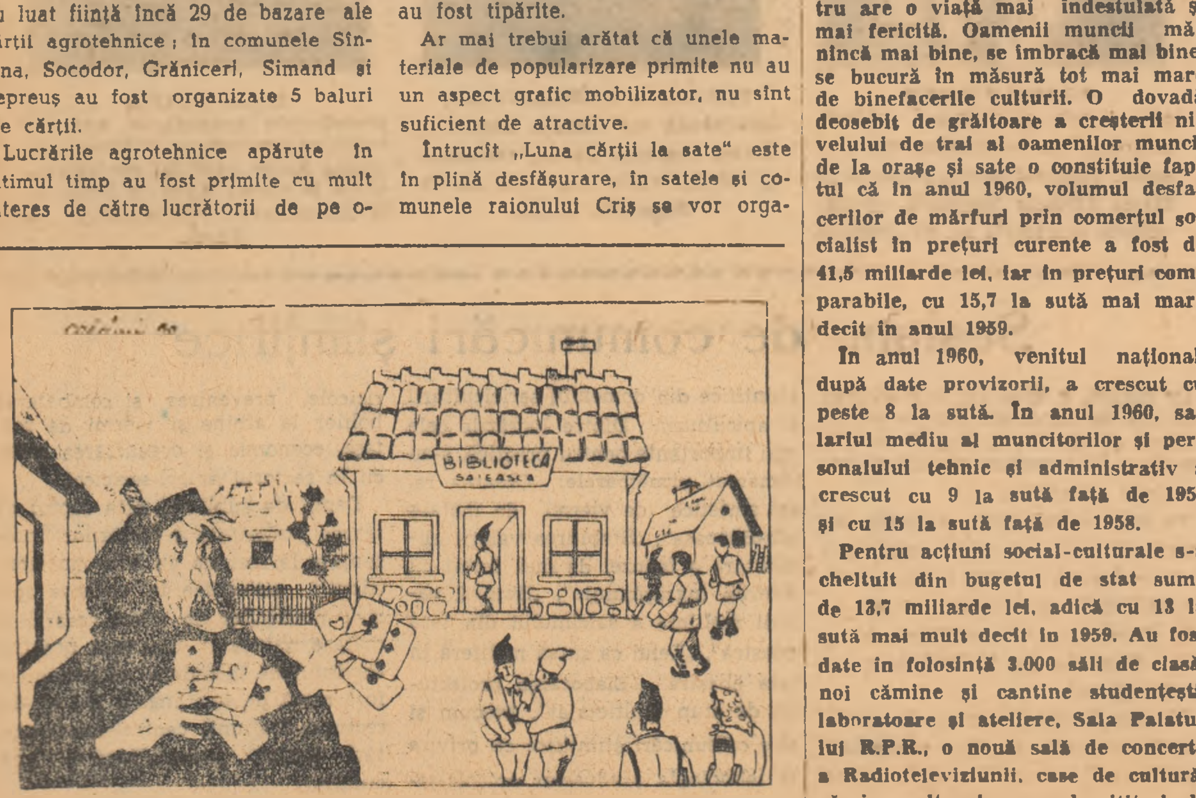
Cu prilejul manifestărilor cultural-artistice din aceste săptămîni la cele 29 de cămine culturale au fost organizate 79 de standuri ocazionale reușindu-se să se difuzeze astfel 1.817 volume.

Desigur nu la toate cooperativele noastre sătești lucrurile se desfășoară la fel de bine. Așa, de pildă, gestionarii Ioan Ban din Sintea Mare, Iosif Bukova din comuna Mișca, Engelman M. din comuna Siclău nu popularizează cărțile și socotindu-le o marfă greu de vîndut nu fac nici un efort ca ele să ajungă la cei pentru care au fost tipărite.

Ar mai trebui arătat că unele materiale de popularizare primite nu au un aspect grafic mobilizator, nu sînt suficient de atractive.

Intrucît „Luna cărții la sate" este în plină desfășurare, în satele și comunele raionului Criș se vor organiza noi standuri permanente de cărți. 10 seri literare, 113 cercuri de „prieteni ai cărții" și se va căuta ca tot mai mulți țărani muncitori și mecanizatori să-și creeze biblioteci personale.

ION COȚOI
îndrumător raional cu difuzarea cărții

— De cînd cu biblioteca asta, nimeni nu se mai uită la cărțile mele!

INAINTE, SPRE NOI SUCCESE

(Urmare din pag. 1)

fiecare vacă furajată a ajuns la 2.730 litri.

Succesele obținute în creșterea producției în industrie și agricultură au adus după ele mari succese în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. An de an, poporul nostru are o viață mai îndestulată și mai fericită. Oamenii muncii mănîncă mai bine, se îmbracă mai bine, se bucură în măsură tot mai mare de binefacerile culturii. O dovadă deosebit de grăitoare a creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate o constituie faptul că în anul 1960, volumul desfacerilor de mărfuri prin comerțul socialist în prețuri curente a fost de 41,5 miliarde lei, iar în prețuri comparabile, cu 15,7 la sută mai mare decît în anul 1959.

In anul 1960, venitul național, după date provizorii, a crescut cu peste 8 la sută. In anul 1960, salariul mediu al muncitorilor și personalului tehnic și administrativ a crescut cu 9 la sută față de 1959 și cu 15 la sută față de 1958.

Pentru acțiuni social-culturale s-a cheltuit din bugetul de stat suma de 13,7 miliarde lei, adică cu 13 la sută mai mult decît în 1959. Au fost date în folosință 3.000 săli de clasă, noi cămine și cantine studențești, laboratoare și ateliere, Sala Palatului R.P.R., o nouă sală de concerte a Radioteleviziunii, case de cultură, cămine culturale, case de citit și altele.

A crescut numărul cinematografelor la orașe, iar la sate rețeaua cinematografică a fost înzestrată cu încă 680 aparate noi.

Realizările obținute de poporul nostru în anul 1960 constituie o garanție că el va face noi pași înainte pe drumul arătat de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn. Ele constituie un îndemn la muncă pentru obținerea de noi și noi succese. Folosind din plin experiența cîștigată, să pornim la treabă cu puterile înzecite, oameni ai muncii din agricultură! Să ne străduim pentru a face ca în anul 1961, roadele muncii noastre să fie mai pline, contribuția noastră să fie cu mult mai mare la ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor. Să punem umăr la umăr, să întărim gospodăriile colective, să le facem zi de zi mai bogate și mai înfloritoare. Să facem în așa fel ca ele să dea mai multe produse vegetale și animale, de mai bună calitate. Fiecare gospodărie de stat să-și mărească rentabilitatea, să dea produse mai multe, mai bune și mai ieftine. Strîns uniți în muncă, să ne străduim pentru ridicarea agriculturii noastre socialiste pe o treaptă tot mai înaltă, căci de succesele întregului popor în muncă depinde ridicarea continuă a nivelului său de trai.

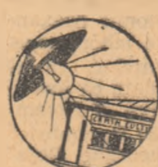
Sub conducerea înțeleaptă a partidului, înainte, pentru cucerirea de noi victorii în construirea socialismului în scumpa noastră patrie.

Înfloresc satele patriei

Ocrotirea sănătății celor ce muncesc constituie o grijă de seamă a regimului nostru democrat-popular. In acest scop și în satele patriei au apărut în ultimii ani numeroase spitale, dispensare, policlinici etc. In clișeu, policlinica din comuna Băneasa, regiunea Dobrogea.

Mîndria slovelor lor

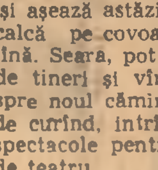

Iată-ne în Epurenii Hușilor, sat moldovean de unde ne scrie tov. AUREL CIULEI. Cu două decenii în urmă, majoritatea țăranilor muncitori de aci erau neștiutori de carte. Mulți erau adevărați robi ai chiaburilor și moșierilor, umblau în zdrențe, trăiau în cocioabe.

Epurenii Hușilor și-a schimbat însă straiul de odinioară. In gospodăria colectivă din acest sat lucrează laolaltă 900 de hectare de teren peste 350 de familii.

O dată cu dezvoltarea gospodăriei, în cei 10 ani ce s-au scurs de la înființare, zeci și zeci de colectiviști și-au construit case noi. Dintre acestea, 22 au fost ridicate numai în anul 1960. Au pierit cocioabele. Argații de altădată ca Pipirigeanu Ștefan, Enache V. Nicolae sau Broască Gh. Ion își așează astăzi hainele în șifoniere, calcă pe covoare și pe preșuri de lînă. Seara, pot fi văzuți zeci și zeci de tineri și vîrstnici îndreptîndu-se spre noul cămin cultural construit de curînd, intrînd în marea sală de spectacole pentru a viziona o piesă de teatru.

Deși s-au aprins luminile, la școala cea nouă de 7 ani lecțiile încă nu s-au terminat.

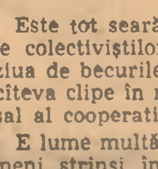

Indemnați de corespondența trimisă de tov. TRAIAN BARBALATĂ să poposim acum în comuna Arsache din raionul Giurgiu.

Este tot seară, dar ulițele și casele colectiviștilor sînt iluminate ca ziua de becurile electrice. Să intrăm cîteva clipe în noul magazin universal al cooperativei de consum.

E lume multă. Iată un grup de oameni strînși în jurul unui colectivist care cumpără o motocicletă. Nici nu-i de mirare, de vreme ce aci, peste 450 de locuitori și-au cumpărat în ultimii ani aparate de radio, motociclete, biciclete, garnituri de mobilă...

Lumini sînt pretutindeni: și la dispensarul comunei, și la casa de nașteri, și la biblioteca comunală cu peste 6.000 de volume, și la cinematograful sătesc unde tocmai începe a rula un film.

Nu putem trece nici peste corespondența tov. FRÎNCU CONSTANTIN care ne invită să ne oprim cît de puțin pentru a vedea și frumoasele realizări ale membrilor celor două gospodării agricole colective din Făcăeni, raionul Fetești.

...„In satul nostru pe vremea moșierilor și chiaburilor — ne scrie tov. Frîncu, — nu erau nici școli, nici lumină electrică, nici dispensar și nici cămin cultural".

Linc !... linc !... Sania moșierului trece stîrnind zăpada prin mijlocul satului. Boierul este îmbrăcat în haină de biber.

La școală, vîntul spulberă zăpada prin acoperișul spart. Cei cîțiva copii stau ghemuiți cu mîinile înghețate.

La conac însă este cald, băiatul boierului aleargă numai în pijama prin camerele împodobite cu covoare grele de Damasc...

Alături de zidul gros de piatră ce împrejmuie conacul, o femeie zace grav bolnavă într-un bordei, iar spitalul este la 30 km...

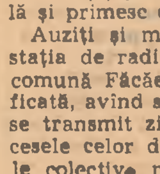
...In volumele „Insemnările unui belfer" de Ioachim Botez, în Insemnările doctorului Ulieru sau în romanul „Desculț" de Zaharia Stancu sînt prezentate cu o biciuitoare satiră imagini ca cele de mai sus, ale statului nostru din trecut: pe de o parte luxul și trîndăvia celor îmbuibați, pe de altă parte sărăcia și mizeria celor exploatați. Azi cititorii și corespondenții noștri ne descriu în cuvinte simple dar emoționante saltul pe care l-au făcut satele și comunele lor sub regimul nostru de democrație populară.

La care scrisoare să ne oprim mai întîi?

Azi, colectiviștii se mîndresc — și pe bună dreptate — cu cele 3 școli noi de 7 ani, cu un mare și frumos cămin cultural, cu dispensarul medical și casa de nașteri, cu staționarul pentru copii.

Și pentru că veni vorba de copii, să intrăm pe rînd și la cele 5 grădinițe sezoniere din comună. E firesc ca mamele copiilor să și vadă azi liniștite de muncă, de vreme ce știu că micuții lor au aici hrană din abundență, jucării, asistență medicală și primesc o educație aleasă...

Auziți și melodia transmisă prin stația de radioficare? Azi, întreaga comună Făcăeni este complet radioficată, avînd stație proprie prin care se transmit zilnic vești despre succesele celor două gospodării agricole colective milionare, despre viața culturală a satului.

Din mulțimea scrisorilor în care ni se înfățișează numeroase aspecte ale înfloririi satelor noastre, iată-o și pe aceea trimisă de tov. AUREL ȘEULEAN din comuna Cornești, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară.

Și aici, ca pretutindeni, s-au construit noi așezăminte de folos obștesc. Dar nu despre acestea vrem să vorbim. Ci de starea drumurilor. Vă amintiți cum arătau șoselele și ulițele de altădată?

Da, pline de noroaie erau și la Cornești.

In prezent însă, pe străzile și ulițele acestei comune poți merge fără să întîlnești așa ceva deoarece s-au construit și reparat nu mai puțin de 45 km. străzi și ulițe, s-au reparat 11 poduri și podețe, și s-au canalizat 4.500 metri liniari de străzi.

★

...Ne-ar trebui un spațiu mult prea mare pentru a putea reda măcar în parte realizările obținute în satele și comunele din care am primit scrisori ca cele de mai sus.

La dobîndirea acestor înfăptuiri, un mare rol l-au avut și îl au deputații sfaturilor populare. De aceea, în fiecare scrisoare sînt subliniate și meritele deputaților comunali, raionali și regionali, care contribuie din plin la făurirea vieții celei noi, ce înflorește și la sate — ca și la orașe — sub grija și îndrumarea partidului nostru.

De aceea, cu firească bucurie și mulțumire — așa cum se arată în corespondențele sosite la redacție — oamenii din satele patriei se pregătesc să întîmpine ziua de 5 martie cu noi și însemnate realizări care să le facă viața tot mai bogată și mai fericită.

ION GHEORGHIU

Azi, în comuna Tiream

In perioada care a trecut de la alegerile din 2 martie 1958, sub conducerea comitetului comunal de partid, locuitorii comunei Tiream, regiunea Maramureș, au obținut o serie de rezultate cu care se mîndresc pe bună dreptate.

In anii 1958—1959 prin contribuția bănească a colectiviștilor și muncă voluntară în comună a fost construit un mare și frumos cămin cultural, cum puține găsești în tot cuprinsul raionului Carei. La această frumoasă construcție colectiviștii din comună au muncit voluntar peste 16.000 zile-om cu brațe și atelaje. In cursul anului 1960 în comună a fost construit și un magazin universal.

Printre frumoasele realizări obținute de către colectiviștii din comună în ultimii 3 ani se mai numără: terminarea electrificării comunei, amenajarea unui frumos parc, a fost înființată o bibliotecă comunală care numără aproape 4.000 volume, cu peste 700 cititori.

De asemenea, prin hărnicia colectiviștilor, în anii 1959—1960 au fost executate lucrări de hidroameliorări, redîndu-se agriculturii aproape 300 ha teren agricol.

VASILE POP
corespondent

Spune doină, spune tu...

Noul program al brigăzii artistice de agitație din comuna Costești, regiunea Ploiești este intitulat „Cine se înscrie în colectivă, cîștigă". Primii spectatori care l-au văzut au fost cei din Budișteni, unul din satele comunei.

E adevărat că și fără acest program știau budiștenii că în colectivă se cîștigă bine, că doar de aceea mulți din ei au și făcut cereri de înscriere, dar cui îi strică oare să vadă un program artistic? Iar întovărășiților care mai stau în cumpănă un asemenea prilej nu poate decît să îi ajute să ia o hotărîre.

Deci zilele trecute, la Budișteni, după ce a fost prelucrat Statutul model al gospodăriei colective a urmat un festival artistic de toată frumusețea. Că doar nu-i puțin lucru să-ți vină în sat corul din Costești, care a ieșit al doilea pe regiune, taraful lui Ghiță Pandele, echipele de teatru și de dansuri. Primele aplauze le-a primit directorul căminului cultural, tov. Mihai Constantin, prezentatorul brigăzii. O dată cu primele cuvinte peste sală s-a lăsat o liniște adîncă.

Spune doină, spune tu
Cum a fost și cum e acu'

Cei vîrstnici au multe să-și amintească din trecut, iar doina asta le răscolește crîmpeie de întîmplări. Cîte nu au pătimit țăranii săraci de pe urma lui Constantin Dan și Fănică Mazilu.

Cîte blestemății nu scorneau. La însămînțatul porumbului îl împiedicau la picioare pe dijmaș ca acesta să semene astfel la distanțe egale. Pentru ei țăranii săraci erau argați ieftini, mai ieftini ca vitele.

Da, sînt multe și apăsătoare amintiri despre trecut. Dar iată că brigada cîntă acum realizări înfăptuite în anii regimului democrat-popular.

Satul nostru înflorește
Azi căminul se clădește.
Școală nouă am construit
Cu grijă de la partid.

Adresîndu-se unor consăteni, brigada artistică exprimă aceste frumoase înfăptuiri cît se poate de concis. Căci cine nu știe oare, dintre cei aflați în sală, că în satele Spătaru și Pietrosu s-au înălțat școli noi, că la Budișteni s-a construit acest cămin cultural, că în Costești este pe terminate încă unul de toată frumusețea.

După toate astea, satul
L-am și electrificat.
Păi ce astea sînt povești?
Is realizări doar din Costești.

Aplauzele răsplătesc cu dărnicie pe membrii brigăzii. Și fiindcă brigada a anunțat încă prin titlul programului că cine se înscrie în colectivă, cîștigă, iată că pe scenă au apărut doi întovărășiți din sat. Din vorbele lor înțelegem că au vizitat cîteva gospodării colective, bu au asistat și la inaugurarea uneia. Acum discută aprins despre cele ce au văzut. Unul din ei dă ca exemplu realizările obținute de gospodăria colectivă „Flacăra Roșie" din satul Costești. Pentru o zi-muncă colectiviștii de aici au primit 2,400 kg grîu, 4,300 kg porumb, 0,145 kg zahăr, fasole, brînză, zarzavaturi, vin, țuică și cîte 13 lei în bani.

— Asta înseamnă în total 40 de lei cîștig la ziua-muncă, spune unul dintre „întovărășiții" de pe scenă și spectatorii aplaudă cu căldură vorbele acestuia.

După succesul avut de brigadă, corul are o sarcină dificilă. In primul rînd fiindcă pe scenă nu încap toți cei 100 de coriști. După ce au ascultat versurile săltărețe ale „Sîrbei colectiviștilor" și cele cîteva cîntece populare, budiștenii își aplaudă consătenii cu prețuire și justificată mîndrie.

Dar iată că programul artistic nu s-a terminat. Cortina se ridică și scena înfățișează un comisariat de poliție de pe vremuri. In acest decor se desfășoară comedia „Jos Tudorache... sus Tudorache...", care înfățișează un crîmpei din bîlciul alegerilor din trecut. Iar sala plină pînă la refuz, rîde aspru și biciuitor, de toată josnicia acelor vremuri.

C. LUCIAN

Oameni din G.A.C.

Acasă la Marin Marcu

Cufundat în beznă, satul a prins să picotească. Într-una din puținele case luminate — casa colectivistului Marin Marcu — se auzeau voci. Însoțit de președintele sfatului popular comunal am intrat.

Încerc să sparg... gheața, începînd cu o întrebare stîngace:

— Cum o duceți?

Tușa Floarea, mama lui Marin, a lăsat caierul din mîini și a ridicat pentru o clipă ochii spre mine, iar fiul a spart tăcerea:

— Vorba cîntecului: „Măi Marine cum o duci? / Ca nucu-încărcat cu nuci"...

Lăsîndu-se pe marginea patului tușa Floarea mă lămurește:

— Vorbele astea ale lu'fi-miu au un tîlc... Împielițatul le brodi la moment... Da'ele sună astfel... O dată, l-a întrebat cineva pe Ion, bărbatu-meu:

„Măi Ioane, cum o mai duci?" și el i-a răspuns:

„Ca nucul cu două nuci..."

Și așa s-a născut cîntecul... Pricepi dumneata ce-a vrut să zică bărbatu-meu atunci și ce vrea să zică fi-meu acum?

Tușa Floarea se apucă să-mi povestească viața lor... Viață de clăcași pe pămînturile așezămintelor brîncovenești și ale chiaburilor.

— De carte aveau parte copiii celor bogați. Noi, cei mulți, munceam din zori și pînă-n seară pentru o strachină de fasole. Ne duceam traiul aplecați peste blidele altora...

Și tușa Floarea continuă să povestească.

— Anii au trecut. Locul întunericului l-a luat lumina. Acum cîțiva ani, în comuna noastră s-a înființat o gospodărie colectivă. Ce-i drept, noi, eu și bărbatu-meu, am rămas de o parte... „să vedem rezultatele". Copilul nostru a intrat însă în colectivă. În 1958, cînd am văzut cu ochii ce a adus acasă Marin, am intrat și noi alături de cei mulți, sfîrși tușa Floarea.

Acum, la începutul noului an, familia Marcu își face bilanțul realizărilor. În pod, în hambar, în cămară au rodul celor 750 zile-muncă. În anii de cînd este colectivist, Marcu Marin a reușit să-și renoveze casa bătrînească, să-și cumpere mobilă nouă pentru el și pentru fata pe care a măritat-o, aparat de radio, bicicletă și haine... ca la oraș. Înainte vreme tușa Floarea n-a putut să-nvețe mai mult de două clase primare: acum fata lui Marin este învățătoare chiar în comună, băiatul este student la Institutul de Științe economice din București, iar fata cea mai mică e elevă la o școală medie în Craiova.

Acum, Marin, fostul clăcaș din Dăbulenii Olteniei nu mai este „ăla" — așa cum îi ziceau în trecut, cu dispreț, bogătanii. Acum e tovarășul Marin Marcu, colectivist harnic, fruntea satului.

CAROL BORA
corespondent

La Centrul mecanic Ciulnița

Reparațiile pot și trebuie să fie grăbite

La centrul mecanic Ciulnița, regiunea București, începînd din luna noiembrie a anului trecut au fost trimise 171 de tractoare de la 11 S.M.T.-uri din regiunile București și Ploiești și 6 gospodării de stat, în vederea reparațiilor generale sau capitale. Pînă acum cîteva zile, au fost reparate 85 de tractoare și livrate unităților respective 28.

La executarea reparațiilor au muncit și muncesc cu sîrguință numeroși mecanici, strungari, ajustori cum sînt comuniștii Grozdanovici Zamfir, Drăghiță Niculae, Duțu Gheorghe și alții. Aceștia și alți tovarăși conștiincioși de-ai lor știu că de pregătirea din timp a tractoarelor, executînd reparații de cea mai bună calitate, depinde buna desfășurare a muncilor de primăvară în cadrul unităților agricole de stat care au trimis aici tractoarele respective. De aceea, ei s-au străduit să recondiționeze un cît mai mare număr de arbori cotiți, chiulase, etc. (planul de recondiționări pe luna ianuarie fiind îndeplinit și depășit) și în unele cazuri să folosească o serie de inovații valoroase, menite a contribui la scurtarea timpului de lucru și la scăderea prețului de cost.

Merită a fi arătat și faptul că în afară de planul de fabricație la brăzdare, celelalte piese de schimb ce se execută aici au fost livrate în luna ianuarie potrivit angajamentelor luate.

Toate aceste realizări nu pot „acoperi" însă rămînerea în urmă la executarea reparațiilor, care pînă acum au fost realizate abia în procent de 50 la sută.

— Am fi putut ce e drept termina repararea mai multor tractoare, mi-a spus tov. Cristache Vasile, directorul centrului mecanic, dacă Depozitul de la Slobozia ne-ar fi asigurat la timp o serie de piese de schimb.

Nu e mai puțin adevărat însă, că au existat și o serie de deficiențe în cadrul secțiilor centrului mecanic. Dacă de exemplu la secția montaj condusă de tov. ing. Barbu Gheorghe munca ar fi fost mai bine organizată, nu s-ar fi înregistrat rămîneri în urmă la asamblatul cărucioarelor. De asemenea, în unele perioade, tovarășii de la secția strungărie au acordat întîietate realizării planului de fabricație de piese de schimb, lăsînd la urmă lucrările necesare recondiționărilor. Și la serviciul de aprovizionare de care răspunde tov. Kuntz Armin s-au vădit unele lipsuri — neasigurîndu-se procurarea ritmică a pieselor de schimb și a materialelor necesare.

Mai trebuie adăugat și faptul că o serie de măsuri bune organizatorice n-au fost traduse în viață, înaintea începerii reparațiilor. *De pildă, asamblarea pe bandă abia acum se pune la punct.* Nu se putea face acest lucru încă din luna noiembrie?

Pe de altă parte, nici conducerea, nici comitetul sindicatului nu i-au tras la răspundere cum se cuvine pe unii tovarăși care dovedesc lipsă de disciplină în muncă. Altfel cum s-ar explica faptul că tov. ing. Barbu Gheorghe, șeful secției montaj, lipsește deseori nemotivat de la lucru? Dar față de mecanici cum sînt Roșca F. Ion și Marcu Constantin, care au lipsit zile de-a rîndul în luna ianuarie, de ce nu s-a aplicat prevederile regulamentului de ordine interioară?

În scopul lichidării rămînerii în urmă arătate mai sus, în ultimele săptămîni, cu sprijinul organizației de partid, s-au luat o serie de măsuri printre care: mărirea numărului de sudori și strungari la secția montaj, întărirea unor posturi mai slabe ca cel de la asamblatul cărucioarelor, îmbunătățirea aprovizionării cu piese de schimb etc. Considerăm că măsurile luate vor fi și mai eficiente dacă comitetul sindicatului va organiza mai operativ consfătuiri de producție în cadrul cărora să se analizeze cele mai arzătoare probleme ale procesului de producție și dacă disciplina muncii va fi întărită.

De asemenea, socotim că S.M.T.-urile și G.A.S.-urile, cărora li s-au reparat aici tractoare, trebuie mobilizate a le ridica cît mai repede spre a nu se bloca spațiul respectiv al centrului mecanic.

ION DRINCU

Economii la reparații

Zilele acestea, mecanizatorii de la S.M.T. Vînju Mare, regiunea Oltenia, isprăvesc reparațiile tractoarelor și mașinilor agricole care vor lua parte în campania de primăvară.

O preocupare de seamă a mecanizatorilor a fost executarea reparațiilor în timpul prevăzut, de bună calitate și cu cheltuieli mici. Calitatea bună a reparațiilor tractoarelor și mașinilor agricole s-a vădit încă din primele zile, mai ales la tractoarele K.D.-35 care spre deosebire de alți ani sînt mai bine reparate, în special șasiul și transmisia.

Mecanizatori ca Găină Dumitru, Buștean Anghel, Ivașcu Alexandru, Pănescu Rudi au adus o contribuție deosebită la executarea unor reparații de foarte bună calitate.

Folosind pe scară largă piese recondiționate, harnicii mecanizatori de la S.M.T. Vînju Mare au făcut economii la reparații de aproape 180.000 de lei.

I. PERSINARU
corespondent

Iosana Mareș este una din îngrijitoarele fruntașe de la ferma de păsări a gospodăriei agricole de stat Aradul Nou, regiunea Banat.

Preocupările actuale ale unei gospodării de stat pomicole

Gospodăria agricolă de stat Măgurele e situată pe dealurile și colinele, ce se întind în jurul orașului Vălenii de Munte, pe o rază de circa 30 km. Ramura principală de producție a gospodăriei o constituie pomicultura.

Gospodăria agricolă de stat Măgurele deține o suprafață de 746 ha livezi din care abia 225 ha sînt livezi la nivelul cerințelor actuale ale pomiculturii. Restul plantațiilor sînt de mică valoare economică și vor fi defrișate și replantate în următorii 3—4 ani. În noile livezi de tip socialist, va exista un raport economic just între specii, se va aplica o agrotehnică științifică modernă, bazată în mare parte pe mecanizare. Îngrășămintele și amenajarea terenului, împletite cu aplicarea lucrărilor de tăiere și combatere a dăunătorilor, vor face posibil ca noile livezi să producă fructe mai multe de calitate superioară a căror valoare va dubla și tripla venitul actual pe unitatea de suprafață.

După cum ne este încă cunoscut, refacerea plantațiilor de pomi necesită o perioadă lungă de timp, știut fiind că speciile cele mai valoroase, ca mărul și părul, au nevoie de 6—8 ani de la plantare pînă la intrarea pe rod. Paralel cu acțiunea de refacere a plantațiilor de mică valoare și îmbătrînite, conducerea gospodăriei de stat Măgurele se va strădui să obțină producții ridicate și de la livezile existente.

Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. trasează sarcini mărețe pentru refacerea și dezvoltarea pomiculturii din patria noastră, asigurînd totodată și baza materială necesară acestei acțiuni de mare amploare.

În lumina sarcinilor ce decurg din aceste directive, colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri din gospodăria Măgurele, mobilizat și îndrumat de organizația de partid din gospodărie, a întocmit un plan de muncă detailat.

Planul nostru de acțiune vizează două obiective principale. Un obiectiv de perspectivă eșalonat pe 3—4 ani, pentru defrișarea și replantarea livezilor în declin și de mică valoare, amenajarea și plantarea unor terenuri situate pe coaste, terenuri utilizate în prezent ca pășuni, fînețe, teren arabil de slabă productivitate și teren neproductiv care, împreună, însumează aproximativ 800 de hectare.

Pentru atingerea acestui prim obiectiv, gospodăria noastră a înființat o pepinieră pomicolă, prevăzută cu sistem de irigare, care produce anual cîte 170.000 bucăți pomi, din speciile și soiurile cele mai valoroase, pentru regiunea noastră.

Acest număr de pomi ajunge pentru plantarea anuală a unei suprafețe de 1.000 ha. Pentru nevoile proprii de plantare ale gospodăriei se rețin 2.500-3.000 bucăți, iar restul se predă sectorului socialist al agriculturii, pentru plantații noi și completări de goluri.

Cel de-al doilea obiectiv al planului nostru de acțiune îl constituie problema sporirii cantitative și calitative a producției de fructe în livezile existente.

În acest scop imediat după recoltarea fructelor de toamnă, cînd frunzele au început să se îngălbenească, s-a trecut în mod organizat la executarea tăierilor de formare a coroanei în livezile tinere, de rărire și fructificare în livezile pe rod cu creșteri anuale normale, iar în livezile unde creșterea vegetativă a început să scadă am făcut și tăieri de reducere concomitent cu cele de fructificare și rărire.

Imediat după tăieri, s-a aplicat o stropire de iarnă. Paralel cu aceste lucrări s-a transportat bălegar în livezile supuse tăierilor mai riguroase, care nu pot da rezultate depline fără o îngrășare serioasă a pomilor.

După trecerea perioadei geroase, aceste acțiuni se vor continua cu și mai mult avînt, astfel ca întreg numărul de 52.000 bucăți pomi, să fie curățiți, desomiziți și stropiți de două ori pînă la pornirea vegetației.

În livezile plantate pe terenuri nisipoase și pe cele sărace în materie organică, unde nu se poate căra bălegar, atît în lipsa acestui îngrășămînt în cantitate suficientă, cît și datorită greutăților de transport, s-a cultivat pe intervalele dintre rîndurile de pomi, pe o suprafață de 20 de ha, lupin care a fost încorporat, prin arătură, ca îngrășămînt verde. Avînd în vedere că lupinul furnizează solului aceeași cantitate de materie organică ca și administrarea a 25 de tone bălegar la hectar, se va însămînța cu lupin ca îngrășămînt verde o nouă suprafață de 25 de ha livadă.

Salariații gospodăriei care lucrează în sectorul pomicol știu că în pomicultură calitatea fructelor este hotărîtoare pentru stabilirea prețului. Pentru acest considerent, vom duce o luptă susținută în vederea obținerii fructelor de calitate.

Lucrările pomicole sînt lucrări speciale care nu pot fi executate cu succes decît de muncitori bine calificați. De aceea conducerea gospodăriei a organizat cursuri teoretice și practice cu toți muncitorii permanenți. La cursurile amintite se predau cunoștințele necesare pentru ducerea la îndeplinire a sarcinilor de plan și a angajamentelor luate.

Sub îndrumarea organizației de partid, muncitorii, tehnicienii și inginerii gospodăriei vor cotinua cu și mai multă însuflețire munca lor de zi cu zi pentru realizarea și depășirea angajamentelor luate, obținînd și în acest an fructe de calitate, în cantități cît mai mari și la un preț de cost cît mai scăzut.

Ing. SOROHAN MARIAN
director la G.A.S. Măgurele,
regiunea Ploiești

Un factor de ridicare a gospodăriilor colective Almalău și Ostrov la nivelul unităților fruntașe

Perfecționarea sistemului de retribuire a muncii

În raport cu celelalte gospodării agricole colective din raionul Adamclisi, gospodăriile colective din Almalău și Ostrov au fost unități slabe. Președinții și inginerii agronomi din cele două gospodării susțineau că unitățile lor obțineau producții mici din cauza condițiilor pedoclimatice. Într-adevăr, aceste două gospodării, plus G.A.S. Ostrov se află într-un microclimat cu precipitații puține și prost repartizate și pe un sol calcaros — foarte bun pentru vie, dar neconvenabil grîului, porumbului și altor culturi de felul acestora.

Iată însă că în 1960 și microclimatul și solul sărac în substanțe fertile au fost învinse. Deodată de ambele gospodării. Gospodăria colectivă din Almalău a obținut între altele 1.778 kg de grîu, 1.738 kg de orz, 2.881 kg de porumb boabe, 1.533 kg de floarea-soarelui la ha. Producții aproape la fel de mari la unele culturi și chiar mai mari la altele, a obținut și unitatea vecină: Ostrov.

Enumerînd aceste producții, mă simt dator să spun că în 1960 n-a plouat mai mult ca în ceilalți ani, n-a plouat mai la timp. Oamenii au lucrat însă mult mai bine pămîntul. Și cum n-au lucrat fiecare tarla la fel de bine, colectiviștii s-au convins din proprie experiență de ce-i în stare munca făcută după carte, cu aplicarea cît mai completă a regulilor agrotehnice. Colectiviștii din Ostrov au obținut de pe o tarla 1.470 de kg grîu la ha. Pe tarlaua vecină, care a fost mai bine fertilizată și însămînțată cu sămînță de înaltă productivitate, producția medie a fost de 2.300 de kg.

Să luăm și un exemplu din cultura porumbului. Gospodăria colectivă Ostrov a recoltat 2.928 kg de porumb boabe la ha. Muncind în acord individual, colectiviștii Teodorescu Constantin și Barbu Nicolae au obținut 8.300 kg de porumb știuleți la ha. Dacă socotim că circa 25 la sută din această cantitate au format-o știuleții, reiese că fiecare dintre cei doi colectiviști a scos cam 3.900—4.000 de kg de porumb boabe la ha. Și alți colectiviști au obținut producții aproape la fel de mari. Executarea la timp a lucrărilor de întreținere și fertilizare în timpul vegetației explică, împreună, sporul de recoltă obținut.

Retribuția și în raport cu producția obținută a fost aplicată de cele două gospodării și în sectorul zootehnic. Ca urmare a cointeresării puternice, directe, a colectiviștilor în mărirea producției, G.A.C. Ostrov, de exemplu, a depășit cu 400 de litri producția medie de lapte planificată pe cap de vacă furajată.

Se înțelege că valoarea zilei-muncă în cele două gospodării a fost mult mai mare decît cea din plan datorită obținerii unor producții peste prevederi. Pe lîngă un cîștig sporit ca urmare a creșterii valorii zilei-muncă, cîștig de care au beneficiat toți colectiviștii, cei care au obținut producții peste plan au primit și retribuție suplimentară după producție. Fricaru Dumitru din gospodăria colectivă Almalău de pildă, a primit pentru depășirea producției planificate 2.541 de lei.

Deși își desfășoară activitatea de producție în condiții naturale dintre cele mai dificile, cele două gospodării au ajuns astăzi la nivelul unităților fruntașe. Îmbunătățirea sistemului de retribuție — ca el să răspundă cît mai bine principiului socialist al repartiției după cantitatea și calitatea muncii — a adus o mare contribuție la obținerea acestui succes. Aceasta-i și motivul pentru care cele două gospodării vor perfecționa în continuare sistemul retribuției și după producția obținută.

TOMA IOVIȚIU
corespondent

Fermele de animale ale gospodăriei agricole colective „Gh. Dimitrov" din comuna Ceacu — raionul Călărași, s-au dezvoltat an de an. În fotografie, saivanul de oi.

Cultivînd porumbul intercalat cu fasole sau dovleci

Am obținut rezultate mai bune

În anul trecut la gospodăria agricolă colectivă „Jiul" din Straja, raionul Negru Vodă, întreaga suprafață de 550 ha, însămînțată cu porumb a fost cultivată intercalat cu fasole și dovleci. Fasolea a fost semănată odată cu porumbul cu semănătoarea „Victoria". În aceeași cutie au fost puse 3 părți boabe de porumb și una fasole. Dovlecii cultivați intercalat pe cele 300 ha, cu porumb au fost însămînțați la prașila I-a a porumbului. Culturilor intercalate li s-au aplicat aceleași lucrări de întreținere ca și porumbului. Recoltarea s-a făcut în felul următor: fasolea a fost strînsă înainte de culesul porumbului, folosindu-ne de drumurile făcute la 50 m. prin tăierea a 2 rînduri de porumb care a fost însilozat. Dovlecii i-am recoltat o dată cu porumbul.

În anul trecut, colectiviștii din Straja au realizat în medie 185 kg. fasole și peste 2.500 kg. dovleci la ha. în cultură intercalată. În același timp, recolta medie de porumb-știuleți la ha. a fost de peste 5.000 kg., producție ne mai întîlnită pînă acum în gospodăria noastră. De pe urma culturilor intercalate, am realizat anul trecut aproape 5 vagoane de fasole și aproape 80 vagoane de dovleci, care au adus gospodăriei venituri importante.

Noi socotim însă că producția la culturile intercalate este mică și aceasta datorită, după părerea noastră, faptului că în anul trecut am aplicat pentru prima dată metoda culturilor intercalate pe întreaga suprafață cultivată cu porumb, neavînd suficientă experiență în această direcție.

Potrivit experienței noastre s-a constatat că umectarea cu cîteva ore înainte de semănat a boabelor de fasole, contribuie foarte mult la căderea în mod eșalonat a acestora pe rînd. Umectarea permite încrețirea tegumentului (învelișului) boabelor de fasole, fapt care face ca ele să se lipească mai mult de cele de porumb. Astfel se evită adunarea fasolei în fundul cutiei și căderea ei într-un șir continuu. Am observat, de asemenea, că trebuie semănat mai întîi porumbul care va fi intercalat cu dovleci, deoarece fasolea este o plantă iubitoare de căldură, răsărind mai repede dacă solul are o temperatură mai ridicată.

Tratarea semințeі de fasole cu îngrășăminte bacteriene aduce un însemnat spor de recoltă, lucru pe care l-am putut observa practic anul trecut la brigada condusă de Drăgușin Dumitru, care făcînd această operație a obținut pe unele sole peste 315 kg. fasole la ha.

Cultura dovlecilor intercalați prin porumb dă rezultate și mai bune dacă aceștia sînt semănați mai devreme. Am constatat că însămînțarea lor tocmai la prașila I-a a porumbului este prea tîrzie, fapt care face ca în toamnă să ajungă mulți dovleci cruzi, nedezvoltați și chiar în floare, scăzîndu-se astfel simțitor producția. În anul acesta ne vom strădui să folosim cît mai chibzuit experiența căpătată, să aplicăm în practică toate recomandările care ni se vor da, pentru a obține cel puțin 300 kg. fasole și cel puțin 6.000 kg. dovleci la ha în cultură intercalată prin porumb.

MIHAI V. ȘTEFAN
inginer agronom la gospodăria colectivă „Jiul" din Straja, raionul Negru Vodă, regiunea Dobrogea

Fond de bază: 10.000.000 de lei

Fondul de bază e principalul indicator al activității unei gospodării colective. Ca un adevărat barometru, fondul indivizibil ne arată cît de puternic a crescut gospodăria, dacă există destulă preocupare pentru continua ei prosperitate, cît de multilaterală este activitatea de producție etc. Răspunsurile la asemenea întrebări sînt un fel de calificativ al chibzuinței, spiritului gospodăresc, priceperii. Sau, dimpotrivă.

Cine n-a auzit de gospodăria agricolă colectivă „Viață Nouă" din Sîntana, regiunea Crișana? Secretul faimei de care se bucură această gospodărie milionară îl afli în importantele succese pe care ea le-a obținut de-a lungul celor aproape 11 ani parcurși de la înființare. Spunem succese fără să ne referim doar la cantitățile de produse obținute la un moment dat, ci și la activitatea care a creat condițiile saltului mereu înainte. Adică la acea activitate datorită căreia valoarea fondului de bază a crescut de la sub 200.000 lei în 1950 — anul înființării gospodăriei — la 10.050.000 lei cît este acum. Să nu uităm că sporirea valorii fondului de bază determină nu atît succesele din anul respectiv cît pregătește altele, și mai mari, ale anilor următori.

Doar cu 35 de familii s-a închegat gospodăria din Sîntana acum aproape 11 ani. Foarte puține față de numărul familiilor din sat. Dar nu degeaba membrii săi au denumit-o „Viață Nouă". În 1960 în colectivă au muncit 847 de familii — adică tot satul. Viața nouă, îmbelșugată, a învins pe cea veche, lipsită de perspective.

Pe măsura creșterii economice a gospodăriei colective, a crescut și fondul de bază. Acesta, la rîndul lui, a determinat continua dezvoltare a unității, a bunăstării colectiviștilor. Și tot așa mereu. La sfîrșitul anului 1960, fondul de bază, raportat la 100 de hectare teren, reprezintă peste 353.000 de lei. În acest an, prin reținerea a 15 la sută din veniturile bănești și 4 la sută din veniturile în natură, fondul de bază va crește în total cu încă aproape 2.000.000 de lei, depășind astfel la 100 hectare de teren suma de 420.000 de lei.

Privit pe componente, fondul de bază al gospodăriei se prezintă astfel: peste 3.600.000 lei — rețineri din veniturile în natură și în bani, aproape 1.200.000 de lei — valoarea prăsilei și creșterea în greutate a animalelor, peste 4.900.000 lei — acumulări în construcții, plantații, inventar gospodăresc și amenajări tehnice; restul îl reprezintă componente devenite secundare, fără perspective de a mai crește valoric: valoarea bunurilor colectivizate și trecute la fondul de bază, taxele de înscriere etc. Cu alte cuvinte cresc sumele acelor componente care exprimă nemijlocit activitatea de producție a unității, rod al muncii membrilor săi.

Ce înseamnă pentru gospodăria din Sîntana, pentru colectiviștii de aici, sporirea continuă și în măsura cuvenită a fondului de bază?

Multă vreme, lipsa grajdurilor a îngreunat creșterea unui număr sporit de animale de producție. Vacile proprietate obștească, atîtea cîte erau, dădeau producții mici, cu mult sub ceea ce trebuia să obțină o gospodărie colectivă, unitate socialistă.

După cum se observă din cifrele enumerate mai sus, este limpede că acestei stări de lucruri i s-a pus capăt. Treptat, treptat a crescut numărul obiectivelor destinate producției. Numai grajduri, maternități, îngrășătorii — 16 construcții.

Rezultatul, sau mai bine zis rezultatele? În primul rînd numărul de taurine a crescut mereu fiind la sfîrșitul lui 1960 de 618 din care 216 vaci. (Restul, tineret femel și juninci montate, rezerve de producție pentru anul 1961 și următorii). Mult a crescut și numărul porcinelor. Cele 130 de scroafe au furnizat îngrășătoriilor din gospodărie în prima parte a anului peste 1.400 de purcei. Cea mai mare parte dintre aceștia — 1.100 de capete, îngrășați la greutatea medie de 100 kg., au fost vînduți organizațiilor de stat pe bază de contract, aducînd un venit bănesc de aproape 1 milion de lei. Alți 1.700 de porci se află acum în îngrășătorii.

În al doilea rînd, avînd asigurate adăposturi corespunzătoare și, bineînțeles nutrețuri, animalele gospodăriei au dat producții tot mai mari. La vaci, de pildă, producția de lapte a fost în medie în 1957 de 2.108 litri pe cap de vacă furajată (gospodăria avea atunci doar 61 de vaci). În 1960, producția medie pe cap de vacă furajată a fost de 2.541 de litri. În numai 3 ani a înregistrat deci o creștere medie de 433 de litri pe cap de vacă.

Analizînd aceste date, se înțelege cu ușurință legătura strînsă dintre cele două principale componente ale fondului de bază: valoarea prăsilei și creșterea în greutate a animalelor pe de o parte, și acumulările în construcții, pe de altă parte. Să construiești, fără să folosești la întreaga lor capacitate construcțiile, înseamnă a face treaba numai pe jumătate, foloasele sînt numai parțiale. Și la Sîntana, dacă maternitățile pentru scroafe și îngrășătoriile sînt în întregime folosite, în grajdurile de vaci au mai rămas încă locuri neocupate. Problemă pe cale de rezolvare — în 1961 numărul vacilor de lapte va crește la 289 din 755 total taurine.

Tot așa, analizînd datele de mai sus, găsim răspuns și altei probleme, de altfel, esențială. Evident că avînd construcții și animale de producție se poate valorifica mai din plin și cu rezultate dintre cele mai bune forța de muncă a oamenilor. Pentru mulți colectiviști din Sîntana (și numărul acestora este în continuă creștere) activitatea de producție a încetat de a mai fi sezonieră. Este semnificativ în această privință că dacă în 1957 din totalul zilelor-muncă consumate, numai un procent de 9 la sută era folosit în sectorul creșterii animalelor (dintre acestea cea mai mare parte animale de muncă) pentru anul 1961 se prevede un consum de zile-muncă în sectorul zootehnic de peste 23 la sută din total.

În prezent sînt ocupați permanent cu munca în sectorul zootehnic aproape 90 de colectiviști — mulgători, îngrijitori de porci și de scroafe, îngrijitori de păsări.

Dezvoltarea avuției obștești a făcut pe de altă parte cu putință ca chiar în sectorul vegetal brațele de muncă să poată fi folosite nu numai la cultura mare — grîu, porumb, sfeclă de zahăr etc. — ci și în alte sectoare aducătoare de importante venituri. Zeci de colectiviști sînt ocupați o mare parte din an la întreținerea și exploatarea celor 27 ha de livadă, 34 ha de vie, 2 ha pepinieră pomicolă, 2 ha școală de viță. În trecut asemenea activități erau aproape necunoscute prin partea locului. Au fost făcute de asemenea unele amenajări tehnice menite să contribuie la sporirea simțitoare a producției vegetale. Așa, bunăoară, s-a amenajat pentru irigare, deocamdată, suprafața de 40 de ha care în 1960 a fost însămînțată cu porumb boabe. S-a obținut o producție medie de 10.500 kg la hectar.

Ce înseamnă toate aceste măsuri? Răspunsul poate fi dat cel mai bine dacă ne referim la consumul de zile-muncă raportat la numărul de oameni. De exemplu, dacă în anul 1956, un colectivist a efectuat în medie 136 zile-muncă, anul trecut același colectivist a efectuat 197 zile-muncă. În acest an, membrii gospodăriei vor realiza în medie fiecare cîte 212 zile-muncă fără, bineînțeles, ca valoarea zilei-muncă să scadă. Dimpotrivă, va crește mereu, date fiind noile investiții productive. Încă odată trebuie spus că pentru colectiviștii din Sîntana, munca productivă pierde treptat caracterul sezonier specific agriculturii individuale, fărîmițate.

Sporirea continuă a avuției obștești și, pe această bază, dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, se reflectă nemijlocit în creșterea bunăstării colectiviștilor. În medie, valoarea unei zile-muncă pe ultimii doi ani a depășit suma de 40 de lei. Valorificînd mari cantități de produse prin unitățile comerciale socialiste, gospodăria a avut putința să repartizeze lunar membrilor săi avansuri bănești. Astfel din valoarea unei zile-muncă, banii repartizați în numerar au reprezentat 14 lei în 1959 și 16 lei în 1960. Să nu uităm, veniturile bănești totale ale gospodăriei au fost în 1960 de peste 6.800.000 de lei. La sfîrșitul acestui an ele vor fi de 9.444.000 de lei.

T. OPREA

Din R. P. D. Coreeană

Viitorii agronomi

Astă toamnă, pe drumul care duce de la Deksen în satul Nimandiri am întîlnit un tînăr care ducea o haraba cu îngrăşăminte chimice. Cum tocmai ajunsesem la o încrucişare, l-am întrebat pe unde trebuie s-o iau ca să ajung la Nimandiri.

Tînărul mi-a răspuns :

— Hai cu mine.

După o vreme m-a întrebat :

— Mergi la cooperativa agricolă?

I-am spus pe scurt care e pricina vizitei mele.

— Dacă te interesează cum învaţă tinerii din cooperativă, mi-a spus omul, te sfătuiesc să te duci întîi şi-ntîi la învăţătorul Tiu Din Bem. El a fost acela care a deschis cursurile agrotehnice din satul nostru. Acum se pregăteşte pentru examenele de inginer agronom.

Harabagiul meu era un om de aproape treizeci de ani. Văzînd că-l ascult cu atenţie, îşi urmă vorba :

— Nu de mult au mai venit la noi în cooperativă alţi patru agrotehnicieni, toţi băieţi tineri. După eliberare, viaţa a început să înflorească cu repeziciune la noi, dar pentru oamenii trecuţi de prima tinereţe era tîrziu să mai meargă la şcoală. Dar oamenii voiau totuşi să înveţe. Mai înainte noi credeam că poţi dobîndi cunoştinţe agrotehnice numai la şcoli şi la institute. Dar partidul ne-a arătat că cel mai bun loc de învăţătură este locul unde munceşti. Aşa au fost organizate, în vara anului 1953, din iniţiativa învăţătorului Tiu Din Bem, cursurile agrotehnice de la noi. Şi oamenii s-au pus pe învăţătură. Acum avem în sat patru învăţători cu studii superioare, pe cînd înainte era numai Tiu Din Bem. Azi urmează cursurile din cadrul cooperativei şi cursurile de specialitate de la institut zeci de oameni de la noi din sat. An de an sporesc rîndurile inginerilor agronomi şi ale agrotehnicienilor.

La brigada pomicolă nr. 1, unde mi s-a spus că se află Tiu Din Bem, m-a condus o tînără femeie, pe nume Tiu Den Dia. Dar pe învăţător nu l-am găsit la brigadă. Şeful brigăzii, bătrînul Tiu Hen, mi-a spus că Tiu Din Bem s-a dus adineaori acasă, fiindcă a doua zi pleacă la Vonsan, la examene.

— Aţi avut bună recoltă anul acesta? l-am întrebat pe bătrîn, aşezîndu-mă ca să mă mai odihnesc.

— Recolta nu e rea, mi-a răspuns Tiu Hen, dar mi-i teamă că o să culeg cu brigada mea mai puţine mere decît anul trecut. Ne-o iau înainte tinerii. Astă primăvară s-au iscat discuţii între tineri şi bătrîni. Tinerii stăruiau să se taie mai puţin crengile merilor, pe motiv că s-au pregătit multe îngrăşăminte şi chimicale şi că acestea vor face să sporească recolta. Bătrînii s-au pus împotrivă, bizuindu-se pe experienţa lor îndelungată. În cele din urmă s-a hotărît să se încerce amîndouă metodele şi rezultatele au arătat că noi n-am avut dreptate.

Bătrînul izbucni în rîs :

— Cu toate că am pierdut întrecerea, ne bucurăm. De la o vreme încoace tineretul învaţă în doi-trei ani atîta cît noi, cei bătrîni, am învăţat în douăzeci-treizeci de ani. Ei merg înainte, se fac ingineri agronomi, agrotehnicieni. La noi în brigadă sînt mulţi tineri care au devenit agrotehnicieni.

Tot vorbind cu bătrînul, n-am băgat de seamă cum a trecut vremea. Soarele începuse să coboare spre asfinţit. M-am ridicat şi mi-am luat rămas bun de la Tiu Hen.

După spusele oamenilor din sat, îmi închipuiam că învăţătorul Tiu Din Bem trebuie să fie un om în vîrstă. Nu mică mi-a fost mirarea cînd am constat că n-avea nici treizeci de ani.

Păşindu-i pragul, m-a izbit mulţimea cărţilor din casa lui. Trei pereţi ai camerei în care am pătruns erau numai rafturi de cărţi. Erau aici cărţi de pomicultură, agricultură, chimie, ştiinţe sociale, literatură şi multe altele. Ghicindu-mi parcă întrebarea care-mi stăruia pe buze, învăţătorul mi-a spus :

— Le-am adunat puţin cîte puţin, de cînd am organizat cursurile, ca să învăţ eu şi să-i învăţ şi pe alţii.

După ce mi-a vorbit pe scurt despre cursurile pe care le conduce, Tiu Din Bem m-a luat să asist şi eu la o lecţie.

Ţinînd seama de nivelul de pregătire a cursanţilor, se ţin cursuri generale cu două clase şi cursuri agrotehnice cu trei clase. În general se predau discipline practic necesare ţăranilor cooperatori, mai cu seamă în domeniul pomiculturii.

Tiu Din Bem a ţinut în ziua aceea o lecţie de chimie. M-am aşezat şi eu în ultimul rînd, ascultindu-l pe lector. Inima mi s-a umplut de respect pentru învăţătorii care predau lecţii şi tinerii lor cursanţi, care şi-au propus să se facă agronomi şi zootehnişti, care îşi consacră timpul liber studiilor, pentru a face să progreseze necontenit revoluţia tehnică din satele republicii.

KIM SEN HVAN

Iată cum arată acum munca unui îngrijitor de porci dintr-un sovhoz. Minuind cu dibăcie un volan el distribuie astfel hrana la 1500—2000 de porci din îngrăşătoria sovhozului

100.000 de muncitori agricoli italieni în grevă

O zicală înţeleaptă a poporului nostru suna aşa : „A ajuns cuţitul la os". Ea se potriveşte trudiţilor ţărani italieni care sînt încă la cheremul moşierilor. Guvernul italian sprijină pe exploatatorii ţăranilor, călcînd în picioare chiar constituţia republicană care de bine de rău prevede unele reforme pentru ţărănime. Astfel, în timp ce nici nu vrea să audă, de pildă, de reforma agrară sau reforma contractelor agricole pe baza stabilităţii angajării muncitorilor agricoli — guvernul italian vine acum şi pune în discuţia parlamentului „planul verde", un plan care urmăreşte finanţarea monopolurilor capitaliste şi a moşierilor.

„Planul verde" pe de o parte şi, impozitele grele, mizeria şi şomajul în agricultură pe de altă parte — iată o oglindă a realităţilor din ţările unde guvernează capitaliştii şi moşierii.

Ajungîndu-le cuţitul la os, muncitorii agricoli italieni fac grevă, cerînd ca „planul verde" să fie modificat în interesul maselor muncitoare de la sate, în interesul întregului popor muncitor italian.

În provincia Bologna. 100.000 de muncitori agricoli au făcut grevă, iar în alte provincii organizaţiile sindicale şi masele ţărăneşti acţionează energic pentru modificarea „planului verde".

LAOS: Rebelii primesc lovituri grele

După cum arată veştile sosite de curînd, rebelii din Laos susţinuţi de imperialiştii americani primesc lovituri din ce în ce mai grele din partea forţelor patriotice susţinute de poporul laoţian.

Astfel, postul de radio Vocea Laosului a trimis la 8 februarie un comunicat al Comitetului militar naţional laoţian, în care se arată că „forţele armate ale guvernului legal al Laosului şi unităţile Patet-Lao au încercuit localitatea Tha Thom, ultima poziţie întărită a rebelilor în provincia Xieng Kuang şi au lansat atacuri succesive împotriva acestei localităţi".

Comunicatul mai vorbeşte şi de alte succese ale forţelor patriotice. Printre acestea se numără şi distrugerea unui convoi de autovehicule ale rebelilor la Sala Fuhun, precum şi faptul că populaţia laoţiană, înarmată, continuă să desfăşoare operaţiuni în teritoriul controlat de rebeli la nord de Vientiane. La 21 ianuarie, unităţile rebele au fost atacate de partizani pe şoseaua naţională nr. 13. la 40 Km depărtare de Vientiane. In provincia Luang Prabang, unităţile de partizani desfăşoară în permanenţă operaţiuni de hărţuire împotriva rebelilor.

O grea înfrîngere au suferit rebelii la Ban Ban, Xieng Khong, Tha Vieng, Ban La şi Ban Thie, pe care au fost nevoiţi să le părăsească.

Deosebit de semnificativă este o ştire dată de postul de radio al unităţilor Patet Lao, prin care se arată că un „consilier" militar american a fost ucis la Vientiane de către soldaţi din unităţile rebelilor. Aceasta arată ura de nedescris cu care îi privesc pe americani, înşişi cei pe care ei încearcă să se sprijine. Pe drept cuvînt se poate spune că în Laos americanilor le arde pămîntul sub picioare. Ei au semănat vînt în această parte a lumii şi vor culege furtună.

Pentru restabilirea legalităţii şi întărirea păcii în Congo

Ştirile din ultimele zile arată că în Congo situaţia se menţine gravă. Clica trădătorilor Kasavubu-Mobutu-Chombe etc., ajutată cu armament şi bani de către colonialişti continuă acţiunile lor criminale împotriva patrioţilor congolezi, împotriva intereselor Republicii Congo. Bandele lui Mobutu se concentrează din nou la graniţa dintre provincia ecuatorială şi provincia orientală cu scopul de a lansa un atac împotriva trupelor guvernului legal congolez cu sediul la Stanleyville. Astfel, acum cîteva zile peste 600 de oameni plătiţi şi înarmaţi de Mobutu au părăsit Leopoldville îndreptîndu-se spre această regiune. Aceşti mercenari fac parte din brigada de paraşutişti de la Thysville.

Lupta dreaptă a poporului congolez pentru independenţă, pentru eliberarea sa de sub jugul monopolurilor străine, ia pe zi ce trece un puternic avînt. Patrioţii din provincia Katanga sprijiniţi de trupele guvernului legal congolez din provincia Lualaba continuă atacurile împotriva bandelor lui Chombe. Patrioţii din Katanga au atacat la 6 februarie localitatea Kabongo, iar la 7 februarie ei au lansat un nou atac asupra aceleeaşi localităţi, provocînd pierderi bandelor conduse de trădătorii poporului congolez. In acelaşi timp, marionetele colonialiştilor se zvîrcolesc să prindă putere. Atît Mobutu cît şi Chombe recrutează soldaţi străini şi primesc armament de peste hotare. Recrutarea de ofiţeri şi soldaţi străini pentru Mobutu şi Chombe se face cu bani grei — bani pe care îi cheltuiesc monopolurile interesate să menţină ghearele pe bogăţiile Republicii Congo. Astfel, o ştire din Paris arată că în plin centrul oraşului se recrutează voluntari pentru armata din Katanga. Condiţiile propuse voluntarilor sînt destul de ademenitoare. Un soldat urmează să primească 200.000 de franci cheltuieli de deplasare şi un salariu lunar de 100.000—150.000 franci. Un sergent urmează să primească 180.000 franci, iar un plutonier circa 240.000 de franci. Aceasta înseamnă că în Katanga este mare nevoie de aceşti soldaţi cu care trădătorul Chombe crede că va putea să zădărnicească lupta patrioţilor congolezi şi a trupelor guvernului legal condus de Patrice Lumumba.

Situaţia din Congo s-a înrăutăţit simţitor în ultimele luni. Guvernele şi oamenii care iubesc pacea şi respectă libertatea popoarelor au arătat limpede şi hotărît că pentru restabilirea legalităţii şi întărirea păcii în Congo este necesară izgonirea completă şi rapidă a colonialiştilor belgieni, punerea în libertate a celor arestaţi în frunte cu Patrice Lumumba, restabilirea guvernului legal şi a parlamentului, dezarmarea bandelor conduse de trădătorii Mobutu şi Chombe, adoptarea de măsuri pe calea unei adevărate unificări naţionale a ţării şi a asigurării unei adevărate independenţe a acesteia.

Situaţia grea impusă poporului congolez de colonialiştii trădători Kasavubu-Mobutu-Chombe etc., este din nou examinată de Consiliul de Securitate. Reluîndu-şi în acest scop lucrările la 7 februarie, Consiliul de Securitate şi-a întrerupt din nou lucrările pentru cîteva zile, urmînd — aşa după cum a subliniat şeful delegaţiei U.R.S.S., — ca lucrările să fie reluate cît mai grabnic în vederea adoptării de hotărîri menite să ducă la restabilirea legalităţii şi la întărirea păcii în Congo.

In Ruanda-Urundi

Ţăranii au rămas muritori de foame

În inima Africii, vecină cu Congo, se află ţara muntoasă cu numele de Ruanda-Urundi care numără circa 4.700.000 locuitori. Aceştia, în procent de peste 85 la sută, se ocupă mai ales cu agricultura şi creşterea animalelor.

În vremurile de demult, pe teritoriul acestei ţări au existat două regate : Ruanda şi Urundi, cîrmuite fiecare de cîte un rege, căruia în limba oamenilor de acolo i se spunea : „mvami".

Amîndouă regatele au căzut la sfîrşitul secolului al 19-lea pradă imperialiştilor germani şi transformate în colonia acestora. Dar, în timpul primului război mondial, Germania a pierdut această colonie. Ea a intrat însă în stăpînirea colonialiştilor belgieni. Liga Naţiunilor i-a împuternicit cu dreptul de tutelă după primul război mondial, iar Organizaţia Naţiunilor Unite a făcut acelaşi lucru după cel de-al doilea război mondial impunînd Belgiei obligaţia de a contribui la progresul social şi economic al teritoriului aflat sub tutelă, la ridicarea nivelului de trai al locuitorilor, la dezvoltarea învăţămîntului public, ocrotirii sănătăţii, precum şi la pregătirea acestui teritoriu în vederea acordării independenţei. Colonialiştii belgieni însă n-au ţinut seama de această obligaţie, ci s-au pus pe jaf, asuprind populaţia. Foamea a început să facă ravagii. În 1943-1944, bunăoară, după cum au arătat statisticile oficiale, au murit de foame circa 60.000 de oameni, printre care mulţi copii. Pentru a scăpa de foamete, peste 400.000 de locuitori (aproape toţi oamenii care se ocupau cu agricultura) au fugit în Uganda, vecină cu colonia Ruanda-Urundi.

Foamea care a măcinat atîtea vieţi s-a datorat faptului că belgienii au acaparat pămînturile şi păşunile cele mai bune, organizînd pe ele plantaţii de cafea. Astfel, ţăranii n-au mai avut unde să cultive cereale şi unde să crească animale. Viaţa lor a început să devină din ce în ce mai grea.

O mărturie în această privinţă a adus-o acum trei ani însăşi ziarul partidului socialist din Belgia care a scris negru pe alb că în Ruanda-Urundi nu se poate vorbi de locuinţe propriu-zise, ci numai de colibe mizere din frunze sau din lut, care seamănă cu nişte şoproane. Ţăranii jefuiţi de colonialiştii belgieni, sînt nevoiţi să stea în aceste şoproane laolaltă cu animalele domestice, şi să mănînce doar o singură dată pe zi. Tuberculoza macină în voie vieţile băştinaşilor.

Ca şi ceilalţi ţărani din ţările Africii, ţăranii din Ruanda-Urundi urăsc pe colonialişti şi cer alături de ceilalţi oameni ai muncii izgonirea jefuitorilor şi exploatatorilor de pe teritoriul lor.

Bogăţiile pîrloagelor albastre

Din experienţa crescătorilor de păsări din Kuban

Era în februarie 1956. Mă întorceam de la istoricul Congres al XX-lea al partidului, cu capul plin de idei şi de planuri.

Raportul C.C. al P.C.U.S., prezentat de tovarăşul N. S. Hruşciov, şi hotărîrile Congresului al XX-lea al partidului trasau programul măreţ al muncii care ne aştepta, inclusiv în domeniul agriculturii. Urmînd sfatul dat la congres de Nikita Sergheevici, noi am hotărît să accelerăm aşa cum trebuie dezvoltarea creşterii animalelor şi mai ales a creşterii păsărilor.

Raionul nostru, Kanevski, situat în Cîmpia Mării de Azov, are peste 5.000 hectare de rezervoare de apă şi iazuri, cu o vegetaţie bogată şi cu rezerve naturale de hrană. Deşi existau aceste condiţii, trebuie spus că colhozurile şi sovhozurile din raion nu se ocupau bine de creşterea păsărilor. Exista chiar o teorie potrivit căreia n-ar fi rentabil să creşti raţe, pentru că raţa, chipurile, e „o pasăre mîncăcioasă".

Cum să-i convingi pe oameni şi înainte de toate pe înşişi conducătorii de colhozuri ce mari avantaje prezintă creşterea păsărilor? Există o singură cale — să le arăţi exemple vii, practice, să-i convingi şi să-i lămureşti cu răbdare.

M-am deplasat într-un sat, însoţit de preşedintele colhozului „Poruncile lui Ilici", M. Berestovski. Scopul vizitei noastre era de a vedea limanurile şi iazurile de-acolo, de a ne sfătui cu colhoznicii cum trebuie să începem acţiunea noastră. Pe drum ne-a atras atenţia numărul mare de raţe din iazuri.

— Ale cui sînt raţele astea? — am întrebat.

— Sînt raţele colhoznicilor noştri, — mi-a răspuns Berestovski.

— Şi cîte păsări au colhoznicii?

— Destul de multe. În orice caz nu o singură mie. Exact nu pot spune, că nu le-a numărat nimeni, — mărturisi pe faţă preşedintele colhozului.

Am adunat femeile colhoznice şi am vorbit de una, de alta. La un moment dat am aruncat întrebarea :

— Raţa e tare mîncăcioasă, nu? Are nevoie de hrană multă?

Una din colhoznice zîmbi şi răspunse :

— Cine v-a spus una ca asta? Vedeţi şi dumneavoastră cîtă iarbă avem pretutindeni, şi pe pămînt, şi în apă. Asta-i hrana principală a raţelor. Grăunţe cheltuim cu ele o nimica toată. Nici să fii mereu cu ochii la ele nu-i nevoie. Cum prinde ceva puteri bobocul, la apă cu el. Raţa creşte repede. În două luni faci din ea ciorbă şi mai găteşti şi felul doi, cu cartofi, ori mai bine cu mere coapte.

— De ce, atunci, colhozul n-are decît cîteva raţe? — am întrebat.

— Da' ce, Mihail Martinovici nu ştie? — răspunseră femeile, făcînd semn cu capul înspre preşedintele colhozului. Să vă spună dumnealui.

— Dar dumneavoastră ce credeţi că ar trebui făcut?

— La noi în colhoz nu vor să crească raţe. Cică nu sînt bani destui, nu-s coteţe. Le e teamă să n-aibă prea mare bătaie de cap. Da' dacă stai să te gîndeşti, cu raţele poţi să te îmbogăţeşti, — se auziră mai multe glasuri. După convorbirea aceasta ne-am propus să stăm de vorbă cu specialiştii din colhozuri nu la modul general, ci pe bază de calcule şi statistici economice.

Ne-am sfătuit şi am hotărît să începem toată acţiunea cu o singură gospodărie, iar apoi să împărtăşim din această experienţă tuturor colhozurilor. Alegerea noastră a căzut asupra colhozului „Poruncile lui Ilici". I-am convocat pe comunişti şi am discutat problema dezvoltării accelerate a creşterii păsărilor.

Toţi au căzut de acord asupra unei cifre : în decurs de un an să se crească cel puţin 450.000 de raţe. Ca să ne dăm seama cît de grea era această sarcină, trebuie spus că în anul 1953 în tot raionul nostru existau numai 13.000 de raţe. De data aceasta, însă, un singur colhoz îşi propunea să crească într-un an de cîteva ori mai multe raţe decît erau în tot raionul. Biroul comitetului raional de partid a sprijinit iniţiativa comuniştilor din colhoz.

Asupra îndeplinirii angajamentelor luate s-a instituit un control sever. Organizaţia de partid a colhozului „Poruncile lui Ilici" şi secretarul ei, A. Marmorin, s-au pus în fruntea întrecerii de masă pentru dezvoltarea creşterii animalelor proprietate obştească. Pentru munca în domeniul creşterii păsărilor au fost alese şi instruite la cursuri speciale peste 200 de colhoznice.

Izvorul iniţiativei creatoare s-a revărsat cu putere. Comuniştii din colhoz dădeau pildă în toate. S-au cumpărat raţe, sporindu-se mult numărul femelelor. În ajutorul colhoznicilor au venit şcolarii. Cu participarea activă a colectivului Şcolii medii nr. 43, colhozul a cumpărat de la populaţie 150.000 de ouă de raţă. În toată această acţiune cel mai bun sfătuitor şi organizator s-a arătat a fi zootehnicianul colhozului, D. Zaika.

Creşterea pe scară mare a raţelor a accelerat construirea coteţelor. S-au ivit însă dificultăţi : de unde să se procure lemnărie, ciment şi alte materiale? Specialiştii din colhoz au găsit o soluţie. Cu forţele proprii şi fără mari cheltuieli, sau construit din stuf şi paie presate 15 coteţe noi pentru raţe, în apropierea rezervoarelor de apă. Aceste adăposturi nu erau însă suficiente. Atunci păsările au fost instalate în grajdurile de vaci şi de cai, în taberele de cîmp ale brigăzilor. În colhoz nu era literalmente nici un om care să nu se fi ocupat de creşterea păsărilor. Crescătorii de raţe din colhoz au construit troace plutitoare, au mecanizat transportarea nutreţului pentru păsări. Campaniei de creştere a păsărilor i s-au alăturat gospodinele din colhoz. Femeile colhoznice au crescut acasă, pentru colhoz, în total 150.000 de raţe.

Ca urmare, colhozul „Poruncile lui Ilici" a crescut într-un an 441.000 de păsări, producînd pînă la 8.000 kg. carne de pasăre la 100 hectare de culturi de cereale. Venitul global al colhozului a crescut cu 6 milioane de ruble. Dezvoltarea creşterii păsărilor i-a permis colhozului să înregistreze progrese în domeniul creşterii animalelor proprietate obştească. Într-un singur an, colhozul „Poruncile lui Ilici" a mărit producţia de carne la 100 ha de pămînt de la 2.200 la 4.600 kg., adică de mai bine de două ori. Cifrele acestea trebuie să-i pună pe gînduri pe mulţi conducători de colhozuri unde se subestimează creşterea păsărilor.

Experienţa fruntaşilor ne învaţă că creşterea păsărilor pe scară mare dă posibilitatea tuturor colhozurilor din Kuban să sporească în scurtă vreme, într-un ritm rapid, producţia de carne la 100 ha de pămînt, să asigure dezvoltarea tuturor ramurilor creşterii animalelor proprietate obştească.

La noi, în raionul Kanevski, toate colhozurile s-au convins din proprie experienţă că avicultura, fiind acea ramură a zootehniei care ajunge la maturitate mai devreme, reprezintă o foarte importantă rezervă pentru producţia accelerată de carne, pentru îndeplinirea înainte de termen a septenalului.

An de an colhozurile din raionul Kanevski au sporit ritmul creşterii păsărilor : în anul 1957 au fost crescute 564.000 de raţe, în anul 1958 — 755.000, în anul 1959 — 1.400.000.

Pentru oamenii muncii din raionul Kanevski a însemnat un moment de cotitură luna ianuarie a anului 1960. O veste bună are aripile mari. Telegrama de felicitare adresată de tovarăşul N. S. Hruşciov crescătorilor de păsări şi tuturor oamenilor muncii din raionul nostru s-a răspîndit cu iuţeala fulgerului în toate colţurile.

Cuvintele calde de salut ale lui N. S. Hruşciov i-au însufleţit pe toţi oamenii muncii de la sate. În întrecerea pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor celui de-al doilea an al septenalului s-au încadrat toţi crescătorii de animale şi de păsări şi toţi oamenii muncii de pe ogoare.

Datorită bazei lor de producţie, care prinsese deja puteri, cum şi bizuindu-se pe experienţa acumulată, oamenii muncii din raion şi-au luat angajamentul, în scrisoarea pe care i-au adresat-o tovarăşului N. S. Hruşciov, să obţină în anul 1960 succese şi mai mari în dezvoltarea creşterii păsărilor.

Acum putem face un oarecare bilanţ al muncii noastre. Colhozurile şi sovhozurile din raion au crescut anul trecut peste 3 milioane de păsări. S-au stocat 3.414 tone de carne de pasăre, ceea ce înseamnă 4.600 kg. la 100 ha de cereale. Raionul nostru a trecut de fapt la sistemul creşterii păsărilor în tot cursul anului. În total, în ţinutul Krasnodar s-au produs 23.853 tone de carne de pasăre.

Cărui fapt se datoreşte acest succes? Ce ne-a permis nouă să ne îndeplinim cu succes angajamentul luat în privinţa măririi producţiei de carne de pasăre? Înainte de toate munca organizatorică migăloasă şi munca politică de zi cu zi dusă în mijlocul maselor de oameni ai muncii de la sate. Comitetul raional de partid a dat principala atenţie alegerii şi educării unor lucrători pricepuţi şi cu spirit de iniţiativă, în special din rîndurile tineretului şi ale femeilor. În comparaţie cu anul 1957, la ferme lucrează în prezent de două ori mai mulţi comunişti.

Organizaţiile de partid au găsit ajutoare active în rîndurile comsomoliştilor. Îndrumaţi de Comsomol, au venit să lucreze numai în ramura creşterii păsărilor 250 de tineri patrioţi. În total la ferme lucrează în prezent 1.700 de comsomolişti.

În colhozuri şi sovhozuri s-au format zeci de excelenţi maiştri avicoli, care obţin succese remarcabile în munca lor. Cele mai bune rezultate sînt acelea realizate de echipa tinerei comuniste Vera Kutilova din colhozul „Kalinin". În răstimp de patru ani, echipa Verei Kutilova a crescut 226.000 de raţe. Pentru succesele dobîndite în domeniul creşterii păsărilor, Vera Kutilova a fost distinsă cu Ordinul Lenin. Echipa comsomolistei Lidia Cebanova din colhozul „Pobeda" a crescut 92.000 de raţe.

În raion s-au format şi s-au statornicit cadre permanente de crescători de păsări. Multe crescătoare de păsări urmează cursurile de specialitate la institutele şi şcolile tehnice agricole. La aceasta a contribuit de asemenea aplicarea şi respectarea cu stricteţe a principiului cointeresării materiale, instruirea sistematică a crescătorilor de păsări.

În prezent carnea de pasăre ocupă pînă la 35 la sută din balanţa producţiei de carne pe întreg raionul. De pe urma creşterii păsărilor au sporit mult şi veniturile colhozurilor. În ultimii patru ani, veniturile au crescut de la 4.430.000 ruble la 23 milioane, din care 15 milioane de pe urma creşterii raţelor. În anul 1960 colhozurile şi sovhozurile au realizat din creşterea păsărilor 30 milioane de ruble, din care 22,5 milioane ruble din creşterea raţelor.

Kubanul e un ţinut al pîrloagelor albastre. În ţinutul Krasnodar lacurile, iazurile şi rezervoarele de apă ocupă o suprafaţă de aproape 300.000 hectare. Ce abundenţă de nutreţuri vegetale şi animale au la dispoziţie colhozurile şi sovhozurile! Însăşi natura ne oferă totul pentru creşterea păsărilor de apă!

A. KOLESNIKOV
secretar al comitetului raional P.C.U.S. Kanevski, ţinutul Krasnodar

(Din ziarul „Pravda", Nr. 11/1961)

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia : Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti. Telefon : 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"